

OZONRAW

“DO YOU” BELIEVE

DO YOU BELIEVE

“The future belongs
to those who believe
in the beauty of their
dreams.”

-Eleanor Roosevelt

OZON RAW
Μάρτιος -
Απρίλιος 2018
Τεύχος 123

διμηνιαία δωρεάν έκδοση/
Αθήνα

Εκδότης
Γιώργος Κελέφης
Art Director
Χρήστος Σίμος (Moch)
art@ozonweb.com
Fashion Editor
Λάζαρος Τζοβάρας
trends@ozonweb.com
Finance Manager
Βασίλης Σούρτης
Beauty Director
Μαρία Παπαδοπούλου
Digital Director
Ιωάννα Μαμάη

Συνεργάτες
Νατάσσα Παπαχρήστου
Μαρία Άντελμαν
Λένα Γκόβαρη
Κατερίνα Νίκου
Μάρθα Οστιούνι
Μιχαήλ Προβατάς

Φωτογράφοι
Βαγγέλης Κύρης
Γιώργος Μαυρόπουλος
Κώστας Αυγούλης
Νίκος Παπαδόπουλος
Νικόλας Βεντουράκης
Γιώργος Καπλανίδης
Χρήστος Τζίμας
Χαρ. Γιαννακόπουλος
Bill Γεωργούσης
Νίκος Βαρδακαστάνης
Πέτρος Τουφεξής

Απόδοση-Επιμέλεια σε
Ελληνικά-Αγγλικά
Λένα Χασιώτη
Επιμέλεια Ύλης
Σέβη Ματσακίδου
Fashion Dept. Interns
Αριστείδης Ζώης
Ηλιάνα Εκμετζόγλου
Δημήτρης Μπελίτσος

Σύμβουλος Έκδοσης
Σπύρος Βλάχος

OZON RAW
March - April 2018
Issue 123

bimonthly publication/
Athens

Publisher
Yorgos Kelefis
Art Director
Christos Simos (Moch)
art@ozonweb.com
Fashion Editor
Lazaros Tzovaras
trends@ozonweb.com
Finance Manager
Vasilis Sourtis
Beauty Director
Maria Papadopoulos
Digital Director
Ioanna Mamai

Contributors
Natasha Papachristou
Maria Antelman
Lena Gkovari
Katerina Nikou
Martha Ostiouni
Michalis Provatas

Photographers
Vangelis Kyris
Yiorgos Mavropoulos
Kostas Avgoulis
Nikos Papadopoulos
Nikolas Ventourakis
Yiorgos Kaplanidis
Christos Tzimas
Har. Giannakopoulos
Bill Georgousis
Nikos Vardakastanis
Petros Toufexis

English - Greek
Adaptation
Lena Chasioti
Copy Editor
Sevi Matsakidou
Fashion Dept. Interns
Aristides Zois
Iliana Ekmetzoglou
Dimitris Mpelitsis

Editorial Consultant
Spyros Vlachos

Ιδιοκτησία - Διεύθυνση
Γιώργος Κελέφης
-Εκδόσεις Contempo
Αγίου Μάρκου 29,
10560, Αθήνα
T: 210 3634009
F: 210 3634008
E: info@ozonweb.com
ozonweb.com
twitter.com/ozonmagazine
facebook.com/ozonmag
Instagram: @ozon_mag
Snapchat: @ozon_mag
Κωδικός Εντύπου 7915
*Επιτρέπεται η αναδημοσίευση
ή η αναπαραγωγή του
περιοδικού μόνο
με άδεια του εκδότη.*

Yorgos Kelefis
-Contempo Publications
Agiou Markou 29,
10560, Athens
T: 210 3634009
F: 210 3634008
E: info@ozonweb.com
ozonweb.com
twitter.com/ozonmagazine
facebook.com/ozonmag
Instagram: @ozon_mag
Snapchat: @ozon_mag
*The Magazine cannot
be republished
or reproduced
without the permission
of the publisher.*

SHOP ONLINE: www.newcult.gr

Distributed by **NEW CULT Ltd.** | Βουλιαγμένης 22, Γλυφάδα 16675, Αθήνα
2109601018 | www.newcultbrands.gr | info@newcult.gr

DSTREZZED

BROTHERHOOD OF THE MODERN GENT

CONTENTS

8	EDITORIAL
10	UNFORGETTABLE
12	PUMA MUSE SATIN
14	FASHION ROOM SERVICE
18	FASHION NEWS
20	THE ONES TO WATCH
22	NEW BALANCE 547
24	WISHLIST 18
30	DO YOU BELIEVE IN LIFE AFTER LOVE?
38	CACAO ROCKS
40	SEM
42	SKATEISM
44	ANNA PAPATHANASIOU
46	IASON LAIOS
48	A'RAM BARSOUMIAN
50	MY NEW FRIENDS
56	I REALLY DON'T THINK YOU'RE STRONG ENOUGH
78	BEAUTY
80	PLUS
82	PLUS

UNITED COLORS
OF BENETTON.

EDITORIAL

Συνήθως ξυπνάω στον ύπνο μου. Και οι σκέψεις που κάνω είναι απόλυτες, νηφάλιες, καθαρές. Κάποιες φορές είναι τα άγχη μου, κάποιες φορές οι αγωνίες μου, άλλες τα απωθημένα μου και ενίοτε τα πιστεύω μου. Πιστεύω στην αγάπη, σε οποιαδήποτε μορφή της. Πιστεύω στο πάθος, σε οποιαδήποτε έντασή του. Πιστεύω στην τέχνη, σε οποιαδήποτε έκφρασή της. Πιστεύω στα όνειρα, όσο απραγματοποίητα και αν φαντάζουν. Εδώ και πολλά χρόνια, μέσα από το OZON πιστεύουμε σε όλα αυτά που μας κάνουν να νιώθουμε καλύτερα. Δεν ζητούμε καμία ανταμοιβή για την πίστη και την αφοσίωσή μας και ίσως αυτό να μας κάνει πιο ευτυχισμένους.

Shot by Bill Georgoussis

Σακάκι/blazer Sotiris Georgiou
Παπούτσι/shoes PUMA

ANTONY MORATO

Shop & Trade S.A. +30 210 340 8400 www.shopandtrade.gr

UNFORGETTABLE

WORDS BY
IOANNA MAMAI

Do you believe in life after love?» αναρωτιέται η Cher τραγουδώντας τον «ύμνο» των late 90's -όπως χαρακτηρίστηκε από πολλούς- το "Believe". Το 1998, τη χρονιά κυκλοφορίας του, ακουγόταν ασταμάτητα σε όλα τα club της εποχής κάνοντας τη Cher γνωστή στους millennials που βρίσκονταν λίγο πριν από την εφηβεία.

Το "Believe" περιλαμβάνεται στο 22ο ομώνυμο άλμπουμ της Cher το οποίο κυκλοφόρησε στις 19 Οκτωβρίου του 1998 και δε χρειάστηκε πολύ μέχρι να αγγίξει την κορυφή. Πρόκειται για ένα upbeat dance-pop τραγούδι και αξίζει να σημειωθεί ότι ήταν ένα από τα πρώτα τραγούδια που χρησιμοποιήθηκε το software Auto-Tune προκειμένου να δημιουργηθεί το χαρακτηριστικό εφέ στη φωνή της Cher. Έκτοτε, η τεχνική αυτή έγινε ευρέως γνωστή ως Cher effect.

«Do you believe in life after love / I can feel something inside me say / I really don't think you're strong enough», τραγουδά η Cher στο ρεφρέν και οι απανταχού χωρισμένοι-πληγωμένοι με-τατρέπουν το κομμάτι σε ύμνο χορεύοντας και διώχνοντας τον πόνο μακριά!

Η Cher στο συγκεκριμένο τραγούδι κινείται σε ηλεκτρονικούς ρυθμούς ώστε να έρθει πιο κοντά με τη νέα γενιά και πράγματι, το κατάφερε. Απόδειξη γι' αυτό αποτελεί το γεγονός ότι το "Believe" έφτασε στο νο1 πολλών charts, σε Αυστραλία, Αμερική και Ευρώπη. Παράλληλα, η τραγουδίστρια κέρδισε Grammy στην κατηγορία Best Dance Recording ενώ ήταν υποψήφια και στη Record of the Year.

Όσο για το video clip, η Cher εμφανίζεται σε κάποιο club, μέσα σε ένα γυάλινο κλουβί και ερμηνεύει το τραγούδι με έντονη την αισθητική της εποχής.

Το ερώτημα αν τελικά η ζωή συνεχίζεται μετά την αγάπη δεν έπαψε ποτέ να μας απασχολεί και έτσι το τραγούδι ακούγεται μέχρι και σήμερα στο ραδιόφωνο και στα νυχτερινά μαγαζιά, κουβαλώντας μια γλυκιά νοσταλγία για την pre-millennium εποχή.

Do you believe in life after love?» are the iconic words as sung by Cher in what was described as the "hymn" of the late '90s; the song "Believe" was released in 1998 and soon became a non-stop hit in all major nightclubs, introducing Cher to the pre-teen millennials of that period.

"Believe" was part of Cher's twenty-second album. It is an upbeat pop dance song, which shortly after its release reached easily the top charts. The special effect in Cher's voice was created using the Auto-Tune software - it was one of the first times this software was put in use. From then on, this effect has been known as the "Cher effect."

It's chorus "Do you believe in life after love / I can feel something inside me say / I really don't think you're strong enough" has been since a hymn for the broken hearted all around the world.

"Believe" has an electro vibe to it, aiming at the new generation. Soon, it reached the No1 in many charts, in Australia, the U.S and Europe. Also, it won Cher a Grammy for the Best Dance Recording category and a Record of the Year nomination.

The video clip showing Cher singing in a glass cage, oozes the aesthetic of that era.

The question of life after love is still in our minds and the song is still on the radios and night clubs everywhere, awaking that sweet, nostalgic feeling of the pre-millennium era.

cher.com

PUMA MUSE SATIN

BECOME YOUR OWN MUSE

Η Puma με το νέο της sneaker Muse Satin δίνει το δικό της feminine μανιφέστο!

Είναι ροζ, με satin επιφάνεια και minimal λευκή σόλα. Τα νέα sneakers της Puma, Muse Satin, είναι μια ωδή στη σύγχρονη γυναίκα. Με ambassador την Cara Delevingne και το mantra "Do You" η Puma θέλει να παρακινήσει τις γυναίκες να ζήσουν άφοβα τα όνειρά τους, να ανήκουν στον εαυτό τους και να αγκαλιάσουν με αγάπη την ατομικότητά τους. Αυτός ο συνδυασμός θηλυκότητας και δυναμισμού είναι εμφανής στο sneaker με το ροζ χρώμα και το σατέν ύφασμα που δίνουν τη θηλυκή πινελιά σε ένα στιλ παπουτσιού το οποίο εκτός από άνετο μπορεί να τις συνοδέψει και στις πιο απαιτητικές συνθήκες-περιστάσεις.

Η πρώτη λέξη του sneaker "Muse" δεν επιλέχθηκε τυχαία καθώς το αγαπημένο brand θέλει τις γυναίκες να γίνουν η μούσα του εαυτού τους. Με μια slip-on κατασκευή για απόλυτη εφαρμογή και άνεση, minimal λευκή μεσαία σόλα για πιο μαλακό βάδισμα, με ένα ζεύγος από ελαστικές λωρίδες που σχηματίζουν σταυρό στο πάνω μέρος και στη φτέρνα αγκαλιάζοντας τη satin επιφάνεια, το Muse ξεχωρίζει για το στιλ, τις καθαρές γραμμές και την εκλεπτυσμένη του σχεδίαση που εγγυάται το απόλυτο street style.

The new Muse Satin sneaker by Puma, is the brand's very own feminine manifesto

They're pink, with satin-like upper and a minimal white outsole; the Muse Satin brand new sneakers by Puma are an ode to the modern woman. Cara Delevigne acts as the brand's ambassador. The "Do You" mantra aims at encouraging women to live their dreams, to belong to themselves and to embrace their individuality. The combination of femininity and power it's ever evident. The colour pink and the satin details add a feminine touch to a comfortable pair of sneakers, ideal to complement your outfit in the most demanding of occasions.

"Muse" is not a random word; our favourite brand urges women to become their muse of themselves. Its smooth, shiny upper with a low profile fit and lace-up construction, hugs the foot with an adaptive fit, provided by elastic straps crossing over foot for enhanced support, set on an injection-molded midsole and grippy rubber outsole. The "Muse" stands out thanks to its clean-cut lines and sophisticated design. It is the go-to choice for the perfect streetstyle look.

puma.sportswind.gr

FASHION ROOM SERVICE

XMAS EDITION

Πάρτι, μόδα, μουσική, χορός και απίθανα cocktails από την αγαπημένη ABSOLUT ήταν τα συστατικά του Fashion Room Service Xmas Edition το οποίο πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία, για πρώτη φορά στο Hilton Athens Hotel στις 20 Δεκεμβρίου!

Άνθρωποι από το χώρο της μόδας, του design, των M.M.E. και fans του θεσμού που μετρά πια περισσότερα από 6 χρόνια επιτυχίας, επισκέφθηκαν το πολυτελές και ξενοδοχείο-σύμβολο ενώ είχαν την ευκαιρία να δουν από κοντά 26 σχεδιαστές και brands.

Στον 9ο όροφο του Hilton Athens φιλοξενήθηκαν fashion brands, label μόδας και αξεσουάρ, designers αλλά και brands από το χώρο του Art & Design όπως: URBAN OWL, NEW CULT, COUNTESS WILHELMINA, TSOUKNIDA, THE FELTERS, ALEORIA, CROCHELLE, DAPHNE VALENTE, VENIA BECHRACHI, OZON BOUTIQUE, TOPOLOGY, JP JOHN PAN, ARPYES, MILONAS JEWELRY WORKSHOP, FILA, NIKΑ, XANA, ANTONIS KIOURKTSIS, 3QUARTERS, MIK by MIKE SPAROPOULOS, KEEN ORGANIC. Στον ίδιο όροφο ήταν και τα ABSOLUT ROOMS φιλοξενώντας τους νικητές του διαγωνισμού New Designers της ABSOLUT: DESPOTNIA, CHRYSAFIS STEFANOS, NEU BAGS, BRAINSHOT CLOTHING.

Στις 20.00, ξεκίνησε το μεγάλο πάρτι στο Galaxy Room του Hilton Athens το οποίο «βάφτηκε» στα μπλε φώτα της ABSOLUT, υπό τις μουσικές επιλογές του Dj Leon Segka. Και φυσικά, απολαύσαμε τα ξεχωριστά cocktails καθώς και τα 3 πρωτότυπα Absolut long-drinks διαχρονικής αξίας συνδυασμένα με τα premium soft drinks ABSOLUT SICILIAN LEMON TONIC, ABSOLUT PINK GRAPEFRUIT SODA και ABSOLUT GINGER ALE!

Party, fashion, music, dancing and fabulous cocktails by Absolut; these were the ingredients of the Fashion Room Service Xmas Edition, organised with great success at the Hilton Athens Hotel for the first time, the 20th of December.

Guests from the fashion and design world, media representatives and fans of the Fashion Room Service which counts more than six years of success, gathered to the luxury, iconic hotel, and met with twenty-six fashion designers and brands.

On the ninth floor of the Hilton Hotel, guests had the chance to check fashion brands and labels, accessories, designers, as well as Art & Design brands, such as, URBAN OWL, NEW CULT, COUNTESS WILHELMINA, TSOUKNIDA, THE FELTERS, ALEORIA, CROCHELLE, DAPHNE VALENTE, VENIA BECHRACHI, OZON BOUTIQUE, TOPOLOGY, JP JOHN PAN, ARPYES, MILONAS JEWELRY WORKSHOP, FILA, NIKΑ, XANA, ANTONIS KIOURKTSIS, 3QUARTERS, MIK by MIKE SPAROPOULOS, KEEN ORGANIC. On the same floor, the ABSOLUT ROOMS welcomed the ABSOLUT New Designers competition winners, DESPOTNIA, CHRYSAFIS STEFANOS, NEU BAGS, BRAINSHOT CLOTHING.

At 20:00, the big party kicked-off at the Hilton Athens Galaxy Room, in an all blue setting. DJ Leon Segka warmed up the crowd with his set. And we had the chance to enjoy special cocktails, as well as the three original and timeless Absolut long-drinks, combined with the premium soft drinks, ABSOLUT SICILIAN LEMON TONIC, ABSOLUT PINK GRAPEFRUIT SODA και ABSOLUT GINGER ALE!

DAPHNE VALENTE

URBAN OWL

NIKA

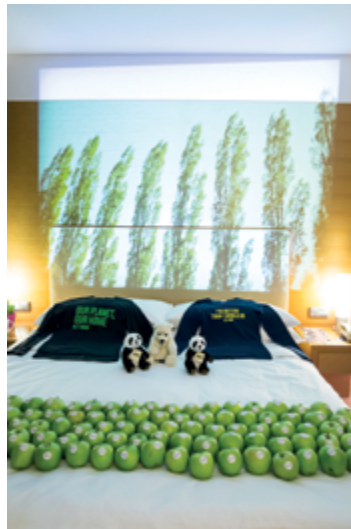
THE FELTERS

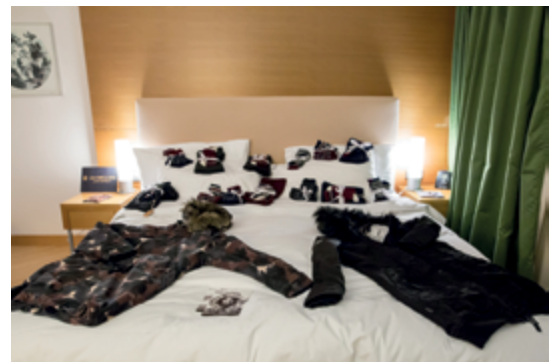
ARPYES

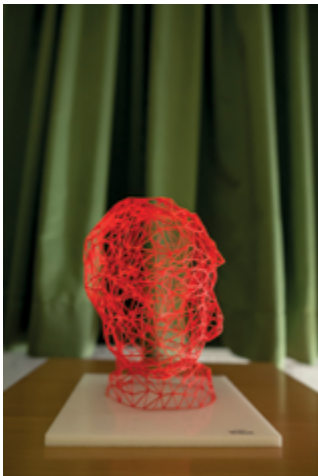
3QUARTERS

KEEN ORGANIC

NEW CULT

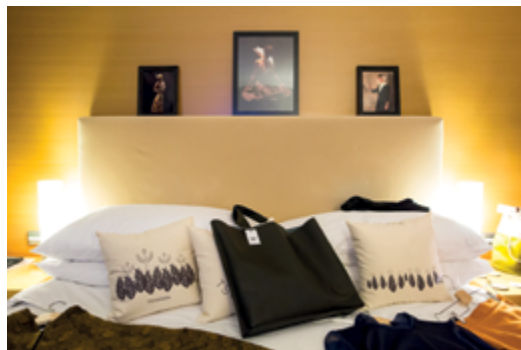
ANTONIS KIOURKTSIS

MIK BY MIKE SPAROPOULOS

FILA

TSOUKNIDA CLOTHING

BRAINSHOT

TOPOLOGY

COUNTESS WILHELMINA

XANA SHOP

VENIA BECHRAKI

CHRYSAFIS STEFANOS

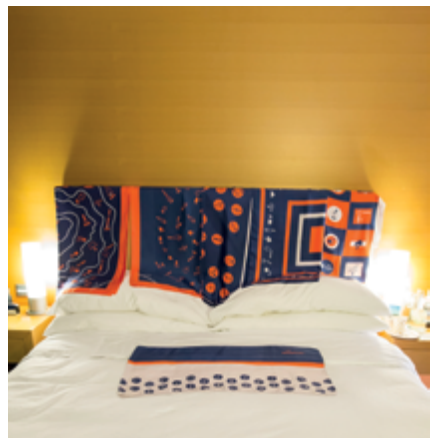
CROCHELLE

NEU BAGS

JP JOHN PAN

ALEORIA

MILONAS JEWELRY

DESPOTNIA

ANTONY MORATO SS18

Στη νέα καλοκαιρινή συλλογή της Antony Morato το χρώμα, σε μια ευρεία παλέτα από φρέσκες και καλοκαιρινές αποχρώσεις, αντιπροσωπεύει μια πραγματική joie de vivre και γίνεται ο κύριος χαρακτήρας της νέας αντρικής καρνταρόμπας. Ο αθλητισμός συναντά τις vintage αναφορές, με τα graphic μοτίβα να πρωταγωνιστούν. Οι ρευστές γραμμές σε συνδυασμό με τις μαλακές και άνετες υφές, κάνουν το αντρικό ντύσιμο πιο εύκολο και στιλάτο από ποτέ!

In the new Antony Morato collection, colour - in a wide palette of fresh, summery shades - is a real joie de vivre and becomes the king of a man's wardrobe. Sporty details combined with vintage touches and graphic motives, are the stars of the show. The flowing lines and silhouettes, as well as the soft, comfortable textures, create an easy, ever stylish look.

Κεντρική διάθεση: Shop & Trade (+30) 210 3408400

CONVERSE GOLF LE FLEUR

Το 2018 ο Tyler, the Creator αποκάλυψε το Golf Le Fleur*, το σουέντ signature sneaker της Converse σε τρία παστέλ χρώματα: Geranium Pink, Jade Lime και Bachelor Blue. Μέσα σε μια «καταιγίδα» συνεργασιών μεταξύ καλλιτεχνών και εταιρειών, η συγκεκριμένη έρχεται για να ξεχωρίσει και είναι μια από τις πιο ενδιαφέρουσες συνεργασίες της χρονιάς. Τα Golf Le Fleur* κυκλοφορούν και στην Ελλάδα και διατίθενται αποκλειστικά στα καταστήματα Kix καθώς και στα καταστήματα Hotel Γλυφάδας & Θεσ/νίκης, Phat Soles Γλυφάδας & Αθήνας.

In 2018, Tyler, the Creator, revealed the Converse, suede Golf Le Fleur signature sneaker. It comes in three pastel colours: geranium pink, jade lime and bachelor blue. Among some extremely impressive collaborations between artist and brands, this proves to be one of the most distinctive and interesting ones. The Golf Le Fleur sneakers are available in Greece exclusively at Kix stores, the Hotel stores in Glyfada and Thessaloniki, as well as at the Phat Soles stores in Glyfada and Athens.

converse.gr

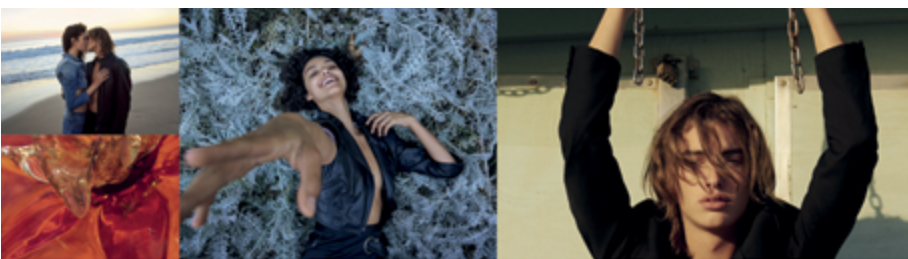

VANS MADE FOR THE MAKERS

Η Vans ανακοινώνει το λανσάρισμα της συλλογής Made for the Makers, η οποία γιορτάζει τους καθημερινούς δημιουργικούς εκφραστές και τις ποικίλες δημιουργικές αναζητήσεις τους στους τομείς της τέχνης, της μουσικής, των action sports και της street κουλτούρας. Δημιουργήθηκε για να μεγιστοποιήσει την άνεση έτσι ώστε οι “makers” να μπορούν να κάνουν ό, τι αγαπούν στην καθημερινότητά τους χωρίς να θυσιάζουν το προσωπικό τους στιλ. Η συλλογή Made for the Makers είναι διαθέσιμη στο official κατάστημα της Vans στο The Mall Athens.

Vans announced the new Make for Makers collection, celebrating the artists of today and their various creative pursuits in music, art, action sports and street culture. This collection was created for maximum comfort so that “makers” can do whatever they love the most, all day long, every day, without compromising their personal style. The Made for Makers collection is available in the official Vans store, in The Mall Athens.

vans.eu

S I S L E Y

SISLEY SS18

Η καμπάνια Άνοιξη-Καλοκαίρι 2018 της Sisley μας μεταφέρει στη Δυτική Ακτή της Αμερικής, όπου ο φωτογράφος Ryan McGinley διηγείται τη ζωή μίας παρέας νέων με ελεύθερο πνεύμα, μεταξύ της Σάντα Μόνικα και του Μαλιμπού. Η καμπάνια αποτελεί ένα οπτικό ημερολόγιο όπου ρούχα και πρόσωπα γίνονται ένα με τις φυσικές υφές και τα χρώματα, με τον McGinley να αναδεικνύει την οικειότητα των μοντέλων του με αισθησιακό και αφοπλιστικό τρόπο ενώ παίζουν μεταξύ τους, διασκεδάζουν και αγαπιούνται.

The Spring - Summer 2018 Sisley campaign takes us to the U.S west coast, where photographer Ryan McGinley captures the life story of a group of young, free-spirited friends, moving between Santa Monica and Malibu. This campaign is a visual diary, in which clothes and faces become intertwined with the natural textures and colours. McGinley showcases the intimacy among his models while they have fun, play with each other and fall in love, in a sensual and enchanting way.

sisley.com

THE ONES TO WATCH

KEEPING AN EYE ON TALENT

Στον υπέροχο χώρο της Διπλάρειου Σχολής και στο πλαίσιο του New Generations Fashion Lines (NGFL) 4, είχαμε τη μεγάλη χαρά να παρουσιάσουμε το νέο μας project με τίτλο «The Ones To Watch». Στο επιτυχημένο διήμερο event (17-18 Μαρτίου) σας παρουσιάσαμε επτά ανερχόμενους σχεδιαστές, από το χώρο του κοσμήματος, των ρούχων και των αξεσουάρ που διακρίνονται για τον ευρηματικό τους σχεδιασμό και το δυναμικό χαρακτήρα των προϊόντων τους.

Μαζί μας ήταν η αγαπημένη μπίρα Heineken Light παρέα με την οποία οι επισκέπτες ξεναγήθηκαν στα επιλεγμένα brands που πήραν μέρος.

Our new project “The Ones to Watch” was presented as a part of the New Generations Fashion Lines (NGFL) 4 event, the 17th and 18th of March, at the lovely space of the Diplarios School of Athens. During this two-day successful event, we brought to you seven upcoming jewellery, clothing and accessories designers, known for their imaginative and innovative style.

Our guests visited the selective brands and tasted our favourite Heineken Light beer.

PINKELL

Πίσω από το νεοσύστατο brand Pinkell, η Φωτεινή Παναγιωτίδου σχεδιάζει μοναδικά παπούτσια τα οποία παράγονται στην Ελλάδα, και συγκεκριμένα στην Αθήνα, στη Νέα Φιλαδέλφεια. Όλα τα items είναι από δέρμα και διαθέτουν ειδικό μαλακό πάτο και επιπρόσθετο αφρώδες για επιπλέον άνεση.

Fotini Panagiotidou is the creative force behind the newly founded brand, Pinkell. Her unique shoes are manufactured in the New Philadelphia district of Athens, Greece. Everything is made of leather, assisted by a specially made soft sole with additional foam for extra comfort.

pinkell.gr

DEBBIE TZIMA

Το brand Debbie Tzima είναι επισης νεοσύστατο καθώς μετρά λίγους μήνες ζωής, από τον Αύγουστο του 2017. Πρόκειται για μια σειρά φουλαριών με πρωτότυπα μοτίβα ζωγραφισμένα στο χέρι και τυπωμένα ψηφιακά. Είναι εμπνευσμένα από την αιώνια ομορφιά της Ελλάδας και τους πιο ενδιαφέροντες πολιτισμούς του κόσμου.

The Debbie Tzima brand was launched a few months ago, in August 2017, offering various types of scarves in original designs. The scarves are either handpainted or digitally processed and inspired by the eternal beauty of Greece, as well as the most interesting cultures of the world.

debbietzimadesign.com

WE WEAR YOUNG

Το We Wear Young με έδρα τη Σαντορίνη εμπνέεται από τον ήλιο του Αιγαίου, τα κρυστάλλινα νερά και τη χαλαρή ατμόσφαιρα ενός ζεστού απογεύματος σε μια κυκλαδίτικη αυλή με φίλους. Πίσω από το ελληνικό brand με τις χρωματιστές τσάντες βρίσκεται η σχεδιάστρια Μαρίτα Σκλαβούνου της οποίας τα σχέδια μας κάνουν να ανυπομονούμε να έρθει η αγαπημένη εποχή του χρόνου. Το καλοκαίρι.

Based in Santorini, the We Wear Young brand draws inspiration from the Aegean sun, the crystal clear waters and the lazy, cozy, warm afternoons in the company of friends relaxing in a Cycladic garden. Marita Sklavounou is the designer and her colourful bags make us look forward to our favourite season; the summer.

[instagram.com/wewearyoung](https://www.instagram.com/wewearyoung)

MONKFISH THREADS

Τα Monkfish Threads είναι ένα brand ρούχων που φέρει έντονες επιρροές από το surf culture της Καλιφόρνια των 60's και του Μεξικό ενώ η ομάδα του αποτελείται από αθλητές windsurf, skate και snowboard. Τα items τα οποία παρασκευάζονται από βαμβάκι και ράβονται στο χέρι, μπορούν να φορεθούν τόσο από surfers όσο και από κάποιον που θέλει να πιει το ποτό του σε ένα μαγαζί.

The Californian surf culture of the '60s and Mexico are the inspirations behind the Monkfish Thread brand. Surfers, skaters and snowboarders are part of its designing team. The cotton items are hand-sewn and can be worn by surfers, as well as by anyone who simply wants to go out and enjoy a relaxing drink.

monkfishthreads.com

THEYAWNCHOKER

Το TheYawnChoker είναι ένα label με έδρα την Αθήνα το οποίο έχει ξεκάθαρες επιρροές από τη skate κοινότητα. Διόλου τυχαίο αν σκεφτείς ότι ο σχεδιαστής του brand, A'ram, λατρεύει το skate. Κάλτσες, tote bags, hoodies και T-shirts είναι μερικά από τα items που περιλαμβάνονται στη συλλογή.

TheYawnChoker is an Athens based label, highly inspired by the skate culture. This is no accident, as A'ram, the designer, loves to skate. Socks, tote bags, hoodies and T-shirts are some of the products that complete the collection.

theyawnchoker.com

DOUBLE O SUNGLASSES

Το Double O Sunglasses είναι μια ελληνική εταιρεία με έδρα το Ηράκλειο Κρήτης η οποία από το 2013 κατασκευάζει στο εργαστήριό της χειροποίητα ξύλινα γυαλιά και αξεσουάρ. Η Χριστίνα και ο Μιχάλης είναι οι σχεδιαστές του brand ενώ παράλληλα είναι και ζευγάρι στη ζωή.

Double O Sunglasses is a Greek brand, based in Heraklion, Crete, offering us handmade wooden sunglasses and accessories, since 2013. Christina and Michalis, the designing duo, are partners in life as well.

doubleosunglasses.com

ZALU METAL BOWTIES

Το Zalu Metal Bowties κατασκευάζει μοναδικά παπιγιόν που μπορούν να φορεθούν τόσο από άντρες όσο και από γυναίκες. Σχεδιαστές του Zalu Metal Bowties είναι η Στέλλα κι ο Κώστας. Οι δυο τους, βλέποντας ότι στο χώρο της μόδας έχουν αρχίσει να χρησιμοποιούνται αντισυμβατικά υλικά, σκέφτηκαν σαν αστείο να φτιάξουν ένα μεταλλικό παπιγιόν. Και όταν το πήραν στα χέρια τους, ήταν έρωτας με την πρώτη ματιά.

The Zalu Metal Bowties brand proposes, well, bow-ties for men and women. Stella and Kostas, the designers, took the use of the unconventional-material-trend a little further, by creating a metal bow-tie for fun. The final result was love at first sight.

zalu.gr

NEW BALANCE

THE GREY EPITOME OF ICONIC 574

ICONIC 574. Όπως μαρτυρά το όνομά του πρόκειται για ένα iconic sneaker από τη New Balance το οποίο έχει διαγράψει τη δική του μοναδική πορεία εδώ και τριάντα χρόνια.

Το ICONIC 574 έχει φορεθεί από όσους μένουν ανεπηρέαστοι από τη μόδα, ακολουθούν το δικό τους στιλ και ξεχωρίζουν. Αποτελεί δε, μια υπέροχη προσθήκη στη ντουλάπα ενός πιστού sneakerhead. Το γκρι χρώμα του είναι διαχρονικό όπως το στιλ και η αξία του στο street style. Ένα χρώμα που έχει ντύσει iconic σιλουέτες με κληρονομιά πολλών ετών.

Το ICONIC 574 είναι κατασκευασμένο από premium σουέντ το οποίο αγκαλιάζει ομοιόμορφα το σχήμα του, ενώ την κατασκευή ολοκληρώνει τμηματικά, διχτυωτή ύφανση. Όπως σε κάθε 574, η τεχνολογία ENCAP υπάρχει στη μεσόσολα στην οποία οφείλεται το μοναδικό πάτημα του iconic sneaker.

CONIC 574; its name indicates this sneaker's iconic status, which has been a top choice for the sneaker aficionados for thirty years now.

This is the go-to shoe for all those who stand out for their unique style and don't fall for fashion trends. Also, the ICONIC 574 is a great asset to any sneakerhead's wardrobe. Its style and value, in an all time classic grey-coloured package, are an ageless combination.

It's constructed of grey premium suede and mesh, while the 574 classic ENCAP technology in the midsole cushioning provides support.

newbalance.gr

WISHLIST18

Photo: Pinelopi Gerasimou

Στο OZON ξεκινήσαμε τη χρονιά δυναμικά με ένα μεγάλο πάρτι Wishlist στο οποίο συμπεριλάβαμε μερικά από τα αγαπημένα μας προϊόντα για το 2018.

Το κάλεσμα ήταν στα γραφεία μας, στα 250 τ.μ. ενιαίου χώρου στο δεύτερο όροφο της Αγίου Μάρκου 29. Η ένταση της μουσικής ανέβηκε μετά τις οκτώ το βράδυ και οι πρώτοι επισκέπτες μας περιηγήθηκαν σε μια πρωτότυπη έκθεση φωτογραφίας. Από μεγάλες οθόνες προβάλλονταν τα βίντεο που δημιουργήσαμε ειδικά για το Wishlist.

Οι καλεσμένοι μας είχαν τη δυνατότητα να λάβουν δείγματα της νέας σειράς περιποίησης προσώπου της Bioten, είδαν πρώτοι το Deerupt, το νέο εντυπωσιακό ζευγάρι παπουτσιών adidas Originals, φόρεσαν την καινούργια συλλογή γυαλιών ηλίου Komono και είχαν την ευκαιρία να δοκιμάσουν απολαυστικές μερίδες Μακεδονικού Χαλβά! Οι μουσικές επιλογές του DJ Alex Seyed (Minister of Concrete) δημιούργησαν την ιδανική party ατμόσφαιρα παρέα με την μπίρα με τις λιγότερες θερμίδες, τη Heineken Light!

Τα brands και οι φωτογράφοι μόδας που συμμετείχαν στο Wishlist '18 είναι τα ακόλουθα:

Adidas Deerupt – Χαράλαμπος Γιαννακόπουλος
Heineken Light – Bill Georgoussis

Bioten – Άγγελος Ποταμιανός
Μακεδονικός Χαλβάς – Χαράλαμπος Γιαννακόπουλος
Komono – Χρήστος Τζήμας

The new year kicked-off with our great OZON, Wishlist party, which included some of our favourite products for 2018.

The party took place at our second floor, 250 sq.meters open plan office space, 29 Aghiou Markou Street. After eight o'clock in the evening, the music started and our first guests had the opportunity to attend a very original photography exhibition and watch on wide screens the Wishlist videos we prepared for the occasion.

Our guests received samples of the new face care products by Bioten, admired the impressive brand new Deerupt by adidas Originals, tried the new Komono sunglasses and tasted some of the delicious Macedonian Halva we offered. Dj Alex Seyed (Minister of Concrete) warmed up the crowd with the ideal music background. Heineken Light, the low calorie beer, complemented the setting perfectly.

Wishlist 2018 brands and photographers:

Adidas Deerupt - Charalampos Giannakopoulos
Heineken Light - Bill Georgoussis
Bioten - Angelos Potamianos
Macedonian Halva - Charalampos Giannakopoulos
Komono - Christos Tzimas

Photo: Aggelos Potamianos | Model: Georgia (Ace Models)

Η νέα σειρά περιποίησης Bioten Multi COLLAGEN αποτελείται από τρία νέα προϊόντα που υπόσχονται θεαματικά αποτελέσματα για την εξαφάνιση των ρυτίδων. Η κρέμα ημέρας, η κρέμα νύχτας και ο συμπυκνωμένος αντιρυτιδικός ορός είναι η νέα δύναμη του bioten, που ενεργοποιεί τους τρεις τύπους κολλαγόνου του δέρματος.

The new Bioten Multi COLLAGEN line, introduces three innovative products, promising outstanding wrinkle filling results; a day cream, a night cream and a serum, with an antiageing formula that activates three types of the skin's collagen.

Photo: Haralambos Giannakopoulos | Model: Michaela (Ace Models)

Χρησιμοποιώντας την αρχιτεκτονική του κάρναβου ως πηγή έμπνευσης αλλά και ως κυρίαρχο δομικό υλικό, το Deerupt μας δίνει ένα μινιμαλιστικό και ταυτόχρονα τολμηρό σχέδιο, ευθεία αναφορά στα running παπούτσια της adidas των '80s. Το Deerupt ήρθε για να κηρύξει το ανατρεπτικό μήνυμα της απλότητας και της απρόσμενης άνεσης σε αυτό το νέο disruptively simple σχέδιο των adidas Originals.

Dressed in grid, in a minimal yet bold design, the Deerupt is a direct reference to the adidas running shoes of the '80s. Both, the simplicity and unexpected comfort, are combined in the newest, disruptively simple design of adidas Originals.

Photo: Bill Georgoussis | Model: Misha (Ace Models)

Η Heineken® Light ήρθε για εκείνους που τα θέλουν όλα. Και λιγότερες θερμίδες και λιγότερο αλκοόλ και όλη τη γεύση! Η νέα πρόταση της Heineken® με μόλις 3,3% αλκοόλ, 86 θερμίδες και μοναδική γεύση, σκοπεύει να κερδίσει όλες και όλους θέλουν κάτι ελαφρύ, δροσερό από νωρίς το απόγευμα μέχρι και αργά το βράδυ.

Heineken Light: a beer that's light in calories and alcohol, yet not light in taste! Heineken proposes a new beer, with just 3.3% alcohol, 86 calories and great taste. An ideal choice for all of us who want something refreshing and light, from early afternoon 'till late at night.

Photo: Christos Tzimas | Model: Aris Tokas (Lush Management)

Η φημισμένη αισθητική της Αμβέρσας και η μοναδική της ταυτότητα στη μόδα, αποτελούν την πηγή έμπνευσης της νέας Spring/Summer συλλογής γυαλιών ηλίου KOMONO. Το brand θεωρεί την Αμβέρσα ως τον τόπο συνάντησης κλασικών και σύγχρονων ιδεών, με τη συνομιλία τους να δημιουργεί νέα δεδομένα στον κόσμο της μόδας και του design.

The famous flair and unique fashion imprint of Antwerp, are the main sources of inspiration behind the new KOMONO Spring/Summer Sunglasses collection. According to the brand, Antwerp is a place where the classic and the modern are intertwined, creating new fashion and design trends.

Photo: Haralambos Giannakopoulos | Model: Viktoria (Ace Models)

Η πιο γλυκιά στιγμή της ημέρας, έχει τη γεύση του Μακεδονικού Χαλβά σε μερίδες! Ένα απολαυστικό σνακ που ενισχύει τον οργανισμό και σου προσφέρει δύναμη και ενέργεια για κάθε δραστηριότητα!

The best moment of your day has the delicious taste of a portion of Macedonian Halva! Grab the nutritious snack, which provides you with the energy and strength you need for all your favorite activities!

DO YOU BELIEVE IN LIFE AFTER LOVE?

SHOT BY PETROS TOUFEXIS

Fashion editor Lazaros Tzovaras
Model Vasilis (D Models)
Stylist's assistant Aristeidis Zois

All clothes by **Vans**, VF Hellas

All clothes by **Elvine**, Prime Timers
Παπούτσια/shoes **Converse**, Collective

Trench coat **Religion**, Shop & Trade
Πουκάμισο/shirt και παντελόνι/pants **G-STAR RAW**, Collective
Slip on **Vans**, VF Hellas

Cacao Rocks, street artist

On his belief in the future of Athens

«Το «Στην Αθήνα δεν έχω φίλους» είναι από το ραπ τραγούδι του Τάκι Τσαν που άκουγα όταν ήμουν έφηβος, αλλά ακόμα κι αν κάποιος δεν έχει ακούσει ποτέ το συγκεκριμένο τραγούδι μπορεί εύκολα να ταυτιστεί. Το «Λονδίνο, Άμστερνταμ ή Βερολίνο» είναι αναφορά στο τραγούδι «Ταξιδιάρη ψυχή» του συγκροτήματος Τρύπες. Το «Αθήνα, Σ' αγαπάω να της λες» δανεισμένο από το ομώνυμο τραγούδι του Αλέξανδρου Βούλγαρη ή αλλιώς the Boy. Έρχονται και άλλα σύντομα, η λίστα με τα τραγούδια για την Αθήνα είναι μεγάλη.

Έγραφα πρώτη φορά το "Athens is the new Berlin" το 2011, αν θυμάμαι καλά, δίπλα σε ένα κομμάτι που είχα κάνει στην οδό Σταδίου, στη βιτρίνα του παλιού Άκρον-Ίλιον-Κρυστάλ. Έβαφα παρέα με το φίλο μου Ρίτσαρντ που τώρα ζει στη Νέα Υόρκη, έφυγε με υποτροφία. Θυμάμαι την απορημένη φάτσα του όταν με είδε να το γράφω με σπρέι στον τοίχο, με ρώτησε τι σημαίνει και μου είπε ότι θα τσαντίσει πολύ κόσμο. Είχαμε μόλις μπει στην κρίση και ένιωθα ότι το Βερολίνο θα κάνει κουμάντο στα πολιτικά πράγματα από δω και πέρα, οπότε ήταν ένα πολιτικό σχόλιο. Παράλληλα, πολλοί φίλοι μου έφευγαν για να εγκατασταθούν στο Βερολίνο είτε γιατί εδώ δεν είχαν δουλειά είτε γιατί ήταν πιο cool πόλη για να ζεις. Τότε σκέφτηκα, αντί να φύγουμε όλοι για το Βερολίνο γιατί να μην κάνουμε την Αθήνα cool σαν κι αυτό; Αργότερα, όταν πήγα στο Βερολίνο απογοητεύτηκα και γύρισα πίσω. Η Αθήνα έχει πολλές προοπτικές.

Αντιμετώπισα πολύ άσχημες αντιδράσεις γι' αυτό το σλόγκαν. Έφτασαν σε σημείο να με απειλούν ότι θα με σκοτώσουν σε μηνύματα στα κοινωνικά δίκτυα επειδή γράφω "Athens is the new Berlin". Ο κόσμος δεν πάει καλά, λες και είμαι μια κοινωνική απειλή. Πιστεύω πως μόνο καλό κάνει αυτή η φήμη στην πόλη μας ακόμα και αν δεν βγάζει νόημα ή δεν πρόκειται ποτέ η Αθήνα να γίνει ένα σύγχρονο κέντρο πολιτισμού όπως το Βερολίνο.

Δεν νομίζω ότι η Αθήνα μπορεί να αναγεννηθεί εύκολα γιατί δεν είχε ποτέ στη σύγχρονη ιστορία δική της ταυτότητα. Πάντα προσπαθούσε να ακολουθήσει άλλα πρότυπα. Πρέπει να βρούμε τη δική μας ταυτότητα. Το ότι αυτή τη στιγμή έρχονται πολλοί ξένοι εδώ, πρόσφυγες αλλά και τυχοδιώκτες από τη Δύση, είναι ένα ενθαρρυντικό φαινόμενο. Το πάντρεμα των πολιτισμών γεννάει νέα πράγματα. Αν ξεπεράσουμε τα κόμπλεξ μας, το ρατσισμό, και ξεκολλήσουμε απ' το παρελθόν ίσως γεννηθεί κάτι καινούργιο.

Ετοιμάζω μια ατομική έκθεση με θέμα τον Υμηττό. Προσπαθώ να φτιάξω ένα μονοπάτι που οδηγεί στην κορυφή του βουνού σε ευθεία πορεία ξεκινώντας από τα όρια της πόλης. Καταγράφω αυτή την προσπάθεια σε βίντεο και φωτογραφίες, συλλέγω αντικείμενα και αφήνω σημάδια στο βουνό».

Αν ζεις η κινείσαι στο κέντρο της Αθήνας, θα έχεις δει σίγουρα έργα του Cacao Rocks. Ο Cacao (κατά κόσμον Ιάσωνας) είναι ένας από τους πιο ενεργούς street artists της χώρας, πάντα χαμογελαστός και διαθέσιμος να συμμετέχει σε καλλιτεχνικά projects γύρω από τη street κουλτούρα. Σε μια πρόσφατη βόλτα στο κέντρο της πόλης εντοπίσαμε μια σειρά από καινούργια του «αποτυπώματα». Εμπνευσμένα από στίχους τραγουδιών που κάθε Αθηναίος μπορεί να καταλάβει, όπως το «Στην Αθήνα» του Τάκι Τσαν, αλλά και το πιο πρόσφατο «Αθήνα, Σ' αγαπάω να της λες» από τον The Boy, ο street artist δημιουργεί έργα τέχνης στους γκρίζους δρόμους της πρωτεύουσας.

“I have no friends in Athens” is from a Taki Chan song I used to listen when I was a teenager; a song anyone can relate to. Another song is a reference to a famous single by the Greek band Trypes and there's another one I borrowed from Alexandros Voulgaris, a.k.a the Boy. More songs coming soon; the list of the songs about Athens is very long.

I first wrote "Athens is the new Berlin" in 2011 if I remember correctly, next to a work of mine in Stadiou street, on the shop window of an old glass store. I was painting with my friend Richard, who left for New York on a scholarship. He seemed puzzled when he saw it, he asked me what it meant and he said that it will piss many people off. It was during the first years of recession and I felt that Berlin will be in charge, politically speaking, from now on. It was in fact a political comment. At the same time, many friends of mine left for Berlin because of the lack of work here or because they just thought it was a cooler place to live. So, I thought that instead of leaving for Berlin, why not turn Athens into a new Berlin. Later, when I visited the city, I was disappointed and returned. Athens has a lot of potential.

Many reacted badly to what I wrote. I even received death threats on social media because of it. People is all messed up, like I'm some kind of social threat. I believe that such a reputation can only be good for Athens even if it makes no sense at all or if Athens will never become a modern, cultural metropolis as Berlin.

I don't think that Athens will re-emerge easily; the city never had an identity of its own. And we have to discover this identity. The arrival of the refugees as well as of others from the West, is very encouraging. Culture mix means brand new things. If we overcome our hang-ups and racism or the past, we will give space to the new.

Currently, I'm working on my solo exhibition, based on the mount Hymettus. I'm trying to build a path starting from the outskirts of the city and leads to the top of the mountain, in a straight line. I record the process on camera and pictures, I collect items and leave marks on the mountain.”

If you live or move around the centre of Athens, you will have seen Cacao Rocks' work. Cacao (a.k.a Iasonas) is one of the most active Greek street artists. He's smiley and always willing to participate in street art projects. While strolling around the city, we found a number of new prints of his, inspired by song lyrics, every Athenian can relate to.

SEM, music artist

On her belief in perfect life

«Είναι βράδυ Κυριακής. Είμαι στο σπίτι κι ενώ ακούω το «Perfect Life» του Steven Wilson, πιάνω τον εαυτό μου να αναρωτιέται: ποια είναι τέλεια ζωή, τελικά; Πώς ορίζεται και γιατί συνεχίζουμε να την αποζητούμε; Ή τουλάχιστον, γιατί συνεχίζω εγώ;

Η αυθόρμητη σκέψη που κάνω αφορά μια ζωή στη φύση, χωρίς άγχος και ταραχή και χωρίς τη βουή της πόλης, έχοντας μαζί μου μόνο τα απαραίτητα. Προσπαθώντας να προσδιορίσω ποια είναι αυτά, πέφτω πάνω στη μουσική και στο πιάνο μου. Είναι όλη μου η ζωή. Η συντροφικότητα, σίγουρα, ακολουθεί. Εγώ κι ο έρωτας της ζωής μου -που αμφιβάλλω αν θα είναι σαν τους άντρες που ερωτευόμαστε στη μεγάλη οθόνη- φαγητό, αγάπη, φροντίδα και μια σκεπή, για να στεγάζει την τέλεια ζωή μου. Πόσο, όμως, μπορεί να κρατήσει η ευτυχία; Μια ζωή ή μονάχα στιγμές; Εγώ, σαν χαρακτήρας, δεν μπορώ παρά να επιζητώ να ζήσω το όνειρο με κάθε μέσο, σε κάθε περιβάλλον. Είτε σε αυτή την ιδεατή κατάσταση είτε μέσα στο χάος της πόλης όπου ζούμε. Μέσα στους πολυτάραχους δρόμους της, στα μπαρ, μιλώντας με τις ώρες με αγνώστους, μαθαίνοντας τις πιο κρυφές και τρελές τους ιστορίες. Κι έπειτα, ταξιδεύοντας και ανακαλύπτοντας σιγά σιγά όλο τον κόσμο. Απαραίτητη προϋπόθεση να μπορώ να παίζω και να γράφω μουσική, μέχρι να αφήσω την τελευταία μου πνοή. Καθώς οι σκέψεις μου πλησιάζουν την πραγματικότητα, συνειδητοποιώ το προφανές. Ακόμα κι αν ορίζεται, δεν υπάρχει perfect life, μα μπορούμε, ο καθένας με τον τρόπο του, να την πλησιάσουμε σε κάποιο βαθμό. Πιστεύω ότι επιβάλλεται να μη σταματήσουμε ποτέ να προσπαθούμε. Μόνο έτσι θα νιώθουμε καλά με τον εαυτό μας. Δεύτερη ευκαιρία δε θα μας δοθεί».

Η SEM, κατά κόσμο Πόπη Σεμερλιόγλου, θα μπορούσε να ήταν φίλη σου. Στα 24 της χρόνια δηλώνει παιδαγωγός, μουσικός, πιανίστρια, κυκλοθυμική, ρομαντική. Για να βγάλει τα προς το ζην δουλεύει στο κατάστημα Forever 21 και στον υπόλοιπό της χρόνο χάνεται μέσα στις παρτιτούρες και στα πλήκτρα του πιάνου της. Πέρυσι, η Sem κυκλοφόρησε το πρώτο της EP με τίτλο "Natural" το οποίο παρουσίασε στη σκηνή του Six Dogs. Αυτή την περίοδο ετοιμάζεται για το δεύτερο το οποίο θα περιλαμβάνει νέα της κομμάτια, με δικά της φωνητικά αυτή τη φορά. Η ενορχήστρωση της νέας της δουλειάς και το μέλλον της ως καλλιτέχνηδα την απασχολούν έντονα. Το επόμενο ραντεβού μας μαζί της είναι στις 25 Απριλίου και πάλι στο Six Dogs.

“It’s Sunday night and I’m listening to “Perfect Life” by Steven Wilson. And I wonder: what is the meaning of perfect life; how it’s defined and why we keep on searching for it? Or at least, why am I keep on searching?

Spontaneously, I think of a stress-free life in nature, away from the city buzz. There, I will need only the basics. In an attempt to define “basics” I think of my piano and music. These are my whole life. Companionship is certainly next in line. Me and the love of my life - I doubt he will be like any of these men on the big screen we fall for - and food, love, care and a home to house this perfect life. But how long can happiness last? I, only want to live my dream anyhow, in any place, whether it’s within this ideal situation or in this chaotic city, its bustling streets and bars, talking to strangers for hours, learning about their most secret and crazy stories. And then through travelling, discovering little by little the whole world. And all these while playing and composing my music until the day I die. Then, reality strikes me and I realize the obvious; even if there’s a definition, in fact, there’s no perfect life. Individually we can approach it to some extent. It’s my belief that we should not stop trying. It’s the only way in order to be able to feel good about ourselves; we only live once after all.”

Poppy Semerlioglou, a.k.a SEM, could be your friend. At the age of 24, she is a teacher, musician, pianist, a rather moody person and a romantic. To make ends meet, she works at the Forever 21 department store, while the rest of the time she’s losing herself in her music and keyboards. In 2017, her first EP “Natural” was released. She presented it on the stage of Six Dogs. Currently, she’s working on her second album which includes new music and her own vocals. At the moment, she’s concerned about the music arrangement of her new EP and her future as an artist. Our next meeting will be at Six Dogs on April 25th.

Skateism, online and print skateboarding magazine

On their belief in diversity

«Σε έναν ιδανικό κόσμο, το Skateism δε θα υπήρχε. Κατέληξα σε αυτό το συμπέρασμα ύστερα από πέντε χρόνια προσπάθειας να δώσω ώθηση σε αυτό το καταραμένο περιοδικό. Αυτά τα πέντε χρόνια δεν αφορούσαν την ανάπτυξη του Skateism. Ως συνέταιροι, εγώ και ο Moch περάσαμε μία δοκιμαστική και μάλλον αφελή περίοδο. Παρακολουθούσαμε τι έκαναν τα άλλα περιοδικά, σε μια μάταιη προσπάθεια να μιμηθούμε την επιτυχία τους. Το αποτέλεσμα ήταν μια ντροπιαστική σύγχυση, κάτι που καταλαβαίνει απόλυτα όποιος δεν έχει υπάρξει ειλικρινής με τον εαυτό του. Ικανοποιούσαμε τις ανάγκες των εκδοτών, των εταιρειών skate, καθώς και όλων των άλλων εταιρειών που δεν είχαν σχέση με το skate. Κανείς δεν ενδιαφερόταν, και μάλλον ούτε κι εμάς μας ένοιαζε.

Ο Moch ξεκίνησε το διαδικτυακό περιοδικό μας το 2012, δύο χρόνια πριν μετακομίσω στην Αθήνα και μου πρότεινε να γίνω συντάκτης. Σε μια στιγμή απόγνωσης και θέλοντας να μάθω τι κινείται στην αγορά, γκούγκλαρα τις λέξεις "Athens Skateboarding". Το Skateism.com εμφανιζόταν πρώτο στις μηχανές αναζήτησης. Συχνά ευχαριστώ την καλή μου τύχη για το γεγονός ότι ο Moch είχε επιλέξει για το site λέξεις-κλειδιά με βάση την τοποθεσία. Αλλιώς, τα πράγματα θα ήταν πολύ διαφορετικά. Η κοινή μας πίστη στην κουλτούρα του skateboarding ήταν το mantra του Skateism, κάτι που έβγαζε νόημα και στους δυο μας.

Ποτέ δε θεωρούσα ενδιαφέρουσες τις φωτογραφίες με τύπους να κάνουν skateboard επάνω σε παγκάκια και κάγκελα. Ξεκίνησα να κάνω skate γιατί στα παιδιά της γειτονιάς μου άρεσε να κατασκευάζουν πρόχειρες ράμπες στις οποίες έτρωγαν τα μούτρα τους. Άρεσε και σ' εμένα αυτό. Εκτιμούσα την κουλτούρα του skate, όχι τη βιομηχανία πίσω από αυτό.

Ο Moch μεγάλωσε στην Ελασσόνα, ένα μικρό χωριό, το οποίο τότε θεωρούνταν μια κάπως μεγαλύτερη κωμόπολη. Έπειτα, μετακόμισε στην Αθήνα για να γίνει graphic designer. Ίδρυσε το Skateism, το οποίο αναπτύχθηκε όταν γίναμε φίλοι. Η αλήθεια είναι ότι ζοριστήκαμε να οργανώσουμε υπερφιλόδοξα event, να μαζέψουμε χρήματα, προσπαθώντας παράλληλα να προβάλλουμε το περιοδικό μας. Βρεθήκαμε μόνοι σε ατελείωτα ταξίδια με τρένο, μεθυσμένοι στα νησιά και στο Face Time. Αλλά δεν πέρασε ούτε μέρα χωρίς να συζητήσουμε. Αυτά τα πέντε χρόνια δεν είχαν να κάνουν μόνο με την ανάπτυξη του Skateism, αλλά και με τη φιλία πίσω από το εγχείρημα.

Συζητούσαμε για τέχνη, σεξ, diy, καθώς και για το πώς εξελίσσονταν τα πράγματα σε πολιτισμικό επίπεδο. Και συνειδητοποιήσαμε ότι αυτές οι συζητήσεις μας ενθουσίαζαν περισσότερο. Σιγά σιγά, θελήσαμε να μιλήσουμε περισσότερο με ένα διαφορετικό κοινό το οποίο νιώθαμε ότι δεν είχε φωνή. Όσο περισσότερες συνεντεύξεις κάναμε, τόσο περισσότερο συνδεθήκαμε με το underground και τους περιθωριοποιημένους, και παράλληλα ένιωθα όλο και περισσότερο απογοητευμένος με τη βιομηχανία που δεν πρόβαλε όλον αυτόν τον κόσμο. Αυτή η απογοήτευση μας οδήγησε να ενισχύσουμε το Skateism και να το προωθήσουμε ως το πρώτο Diversity Skateboarding Magazine.

Αυτό δε σημαίνει ότι χάσαμε την πίστη μας στο skate, αλλά ότι ανακαλύψαμε την πραγματική μας πίστη. Αυτό που θέλαμε ήταν να δώσουμε βήμα σε ένα διαφορετικό κοινό. Όσο αυτό το βήμα και ο όρος Diversity Skateboarding Magazine είναι χρήσιμα, το skate δε θα είναι τέλειο. Σε έναν ιδανικό κόσμο το Skateism δε θα ήταν απαραίτητο. Εάν αυτός ο κόσμος γίνει ποτέ πραγματικότητα, θα χαρούμε πολύ να το εγκαταλείψουμε».

“In an ideal world, Skateism would not exist. That's the god-honest conclusion I've come to after five years of trying to get this damned magazine off the ground. These five years were not about the growth of Skateism. As a partnership, Moch and I were tentative and naive; we watched what other magazines were doing in a vain attempt to emulate their success. The result was shameful confusion, something that anybody who's ever not been true to themselves understands all too well. We pandered to the publishing industry, to skate brands, to non-skate brands. Nobody was interested, and I suppose neither were we.

Our online magazine was started by Moch in 2012, two years before I moved to Athens and he invited me in as editor. In my desperate plea for a life out there, I turned to Google. Skateism.com ranked first when I searched "Athens Skateboarding" and I often thank my lucky stars that Moch had targeted his SEO locally back then - things could be very different. "Our common belief in the culture of skateboarding" was the Skateism mantra, and it resonated with us both.

See, I never found looking at photos of dudes on handrails interesting. I never got excited by new shoes or tour interviews. I started skateboarding because the people on my street liked building dodgy-ramps and falling off them, and so do I. We had a steadfast appreciation of skate-culture, not skate-industry.

Meanwhile, Moch grew up skateboarding in a tiny Greek village called Elassona, then a slightly larger town, and then moved to Athens in pursuit of a career as a graphic designer. He founded Skateism, but only when we became friends did Skateism develop. We struggled, organising over-ambitious events, scraping together web-hosting costs, and trying to get our magazine noticed. We found ourselves alone together on endless train journeys, on drunken island-trips, on FaceTime, really putting the hours in for next-to-no reward. But I don't think we went a day without talking, so those five years were not about the growth of Skateism, they were about the growth of the friendship behind it.

We spoke a lot about art, sexuality, diy and the way the culture was going. We realised that it was these sorts of conversations that excited us most. Slowly we sought out more conversations, with a more diverse group we felt were barely heard. The more interviews we conducted, the more faith we developed in the underground and overlooked, and the more disappointed I became in the industry that was not promoting them. From this frustration Moch and I built up the strength to out Skateism as the first Diversity Skateboarding Magazine.

That's not because we've lost faith in skateboarding, it's because we've found that our real belief is in giving people a platform. And as long as that platform is needed, as long as a "Diversity Skateboarding Magazine" is needed, skateboarding will not be perfect. In an ideal world, Skateism would not exist, so if that world ever comes I'll happily let it die."

Ο Osh ήρθε από την Αγγλία στην Αθήνα, γκούγκλαρε “skate in Athens” και βρήκε το Skateism. Μαζί με τον ιδρυτή του, τον 23χρονο τότε Moch, ξεκίνησαν να κάνουν πατίνι μαζί, έγιναν κολλητοί και ανακάλυψαν πόσο πολύ τους ενώνει η διαφορετικότητά τους και το κοινό τους πάθος για το skate. Ο Osh ως φιλόλογος έβαλε τις λέξεις, ο Moch ως γραφίστας έφτιαξε το layout και κάπως έτσι δημιούργησαν το πρώτο περιοδικό skateboarding στον κόσμο που μιλά για diversity. Στο λανσάρισμα του περιοδικού στην εμπορική έκθεση Bright στο Βερολίνο τον περασμένο Ιανουάριο έφτασαν καθυστερημένοι κατά μία ώρα, για να βρουν μια ουρά από γυναίκες, queers, και εμφανείς pro skaters να τους περιμένουν για να τους αγκαλιάσουν και να τους πουν respect. Ήταν κάτι που δεν είχαν φανταστεί. Σήμερα, έχοντας ξεκινήσει με τις πρώτες μεγάλες συμφωνίες με εμπορικές εταιρείες, οργανισμούς και communities και έχοντας εξασφαλίσει διεθνή διανομή, ετοιμάζονται για το δεύτερο τεύχος και το λανσάρισμά τους στην Αμερική.

When Osh came to Athens from England, he googled “skate in Athens” and found Skateism. Together with the magazine’s founder, the twenty-three-year-old Moch, they started skating together, became best friends and discovered a common ground on the passion for skate and diversity. The teacher Osh wrote the texts and graphic designer Moch was in charge of the layout. The result was the first diversity, skateboarding magazine in the world. The launch took place last January, at the “Bright” fair in Berlin. They arrived late and found a queue of women, queers and famous pro skaters waiting for them to hug and greet them. It was unimaginable. Now, having the first major deals with commercial brands, organizations and communities under their belt, and having secured international distribution, they are preparing for the second issue and a launch in the U. S. market.

skateism.com

Shot by Christos Simos aka Moch

Anna Papathanasiou,

visual and vocal artist

On her belief in art as a way of life

«**Π**ιστεύω στην τέχνη, σε κάθε της μορφή. Εμπεριέχει όλα αυτά χωρίς τα οποία δεν μπορώ να φανταστώ την ύπαρξή μου.

Σίγουρα θα κατοικούσε κάποια άλλη μέσα στο σώμα μου χωρίς τέχνη. Για εμένα, είναι το πεδίο στο οποίο συναντιούνται και χορεύουν παρέα το χιούμορ, ο φόβος, η δημιουργία, η απελπισία, ο έρωτας, η απώλεια, η απογοήτευση, ο ενθουσιασμός, η βαθιά υπαρξιακή σκέψη, ό,τι μας καθιστά ανθρώπους, ό,τι κι αν αυτό σημαίνει. Η προϋπόθεση για τη δημιουργία είναι η πρόθεση. Η εκλεπτυσμένη πρόθεση είναι προϊόν ανθρώπινο, άρα πιστεύω στον άνθρωπο. Αποτελεί συγχρόνως το πιο όμορφο, το πιο σκληρό αλλά και το πιο εύπλαστο υλικό. Είμαστε εδώ που είμαστε ενώ γνωρίζουμε ότι διατελούμε υπό αντίστροφη μέτρηση. Κάνοντας τέχνη αφήνουμε πίσω μας τα ψήγματα του προσωπικού μας πολιτισμού, σαν θραύσματα αρχαιολογικής σημασίας που με τη σειρά τους εντάσσονται σε ένα ευρύτερο σύνολο, σε ένα κοινωνικό πλαίσιο.

Πιστεύω στην τέχνη γιατί είναι η απόλυτη έκφραση της διπολικής ζωής μας. Είναι εκεί, εμείς απλώς το εξασκούμε και αναμετριάμαστε με τον εαυτό μας και στη συνέχεια με το όλο. Μία ζωγραφιά γι' αυτόν που την έφτιαξε ενδεχομένως να είναι ένα σπάραγμα, μια κραυγή, για κείνον που τη βλέπει είναι μία χειρονομία σε μία επιφάνεια χαρτιού, και το αντίθετο. Πιστεύω στην τέχνη γιατί είναι ένας κώδικας· άλλες φορές συναισθηματικός και πρωτόγονος, άλλες πολιτικό· μανιφέστο ή απλώς μία κίνηση εκτόνωσης περισσευούμενης ενέργειας που πρέπει να διοχετευτεί για να συνεχιστεί η ροή. Και κάπως έτσι, συνεχίζει και συνεχίζω...»

Η Άννα Παπαθανασίου -για τον καλλιτεχνικό κόσμο Luna- είναι το απόλυτο κορίτσι του σήμερα. Θα τη συναντήσεις το πρωί στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας όπου ολοκληρώνει το μεταπτυχιακό της, σε κάποια φωτογράφιση για το lookbook διάφορων ελληνικών brands το μεσημέρι, ενώ τα βράδια θα τη βρεις στη σκηνή ως βασική φιγούρα και φωνή της μπάντας Puta Volcano. Όμως, η Άννα μοιάζει να μη σταματάει ποτέ. Φτιάχνει σκηνικά για παραστάσεις, ζωγραφίζει μανιωδώς στο ατελιέ της, χορεύει με τα Dr. Martens της και κάποια στιγμή θα κάνει ένα διάλειμμα για να σου μιλήσει με ενθουσιασμό για το tour στα Βαλκάνια που ετοιμάζει το καλοκαίρι με το συγκρότημά της.

“**I** do believe in art, in any form of art. Art is everything I cannot live without. Without it, I would be someone else. For I believe, art combines humour, fear, creativity, despair, love, loss, disappointment, deep existentialism, everything that makes us humans whatever that means. In order to create we need intention, and sophisticated intention is human, so I believe in mankind; it is the most beautiful, tough and, at the same time, pliable material. We are in this moment, knowing damn well this is also a countdown. Making art it means we are leaving personal traces behind, much like fragments of archaeological significance.

I believe in art because it is the absolute expression of our bipolar life. It's always there; we're just practising, fighting with ourselves and with the whole. A painting may be an artist's cry, perceived by others as a gesture on a paper, and vice versa. I believe in art because it's a code; it can be an emotional and primitive code, a political manifesto or a decompression of the excess energy that needs to be channeled in order to flow. And so it goes.”

Anna Papathanasiou, a.k.a Luna, is the absolute girl of our era. She divides her time between the Fine Arts School of Athens completing her post-graduate diploma, and studios where she poses for the lookbook of some new Greek brand. At nights, she performs on stages as the lead singer of the band Puta Volcano. Anna seems restless; she works as a set designer for the theatre, she paints in her studio and dances the night away in her Dr. Martens. And between all that, she speaks candidly about her upcoming, summer tour in the Balkans with her band.

Iason Laios, model

On his belief in beauty

«**Μ**ε το μόντελινγκ ασχολούμαι πέντε χρόνια, τα τελευταία τρία full time. Πέρασα μια περίοδο, συγκεκριμένα πέρυσι, που έχασα κάθε ενθουσιασμό για τη δουλειά αλλά επανήλθα σχετικά γρήγορα. Είναι μια δουλειά που μου προσφέρει τεράστια χαρά, είναι ευλογία να ζω μέσα σε αυτό τον κόσμο. Δεν προβληματίζομαι ιδιαίτερα για την πορεία μου ως μοντέλο, περισσότερο εσωτερικούς προβληματισμούς έχω όσο περνάει ο καιρός, σχετικά με τη ζωή και τη γενικότερη εξέλιξή μου.

Υπάρχει περισσότερος επαγγελματισμός στο εξωτερικό, είναι λογικό. Όσο μεγαλύτερο budget υπάρχει αναπτύσσονται ευκολότερα ο επαγγελματισμός και η οργάνωση. Εδώ ακόμα το παλεύουμε και παιδεύομαστε. Με ρωτάνε κατά καιρούς ορισμένοι τι να κάνουν για να γίνουν μοντέλα λες και είναι το πιο εύκολο πράγμα στον κόσμο. Ο κόσμος καμιά φορά δεν μπορεί να καταλάβει ότι παρά τη λάμψη που έχει ο χώρος, το να είσαι μοντέλο είναι μια δουλειά, και μάλιστα σκληρή. Όσοι, λοιπόν, θέλουν να την κάνουν θα πρέπει να αφοσιωθούν, να εργαστούν πολύ και να σκέφτονται πάντα το ενδεχόμενο του εξωτερικού.

Όταν έφυγα πρώτη φορά στα είκοσι μου στο εξωτερικό για να συμμετάσχω σε fashion week και είδα πώς ντύνεται ο κόσμος της μόδας εκεί, άνοιξε μπροστά μου ένα νέο πεδίο έκφρασης και έτσι, άρχιζα να πειραματίζομαι. Το στιλ μου θα έλεγα ότι είναι ροκ αλλά γενικώς προσαρμόζεται ανάλογα με την κατάσταση και τη διάθεσή μου.

Δεν έχω αγαπημένο fashion designer. Σέβομαι και εκτιμώ τη δουλειά κάποιων πολύ γνωστών σχεδιαστών στο εξωτερικό, όπως αυτή του Ricardo Tisci. Ωστόσο, μου αρέσουν και μικρότεροι σε όνομα σχεδιαστές, όπως οι KTZ και ο Bobby Abley.

Όλος αυτός ο θόρυβος γύρω από τα περιστατικά σεξουαλικής παρενόχλησης στο χώρο της μόδας μου είναι πολύ δυσάρεστα. Προσωπικά δεν έχω εμπειρία, υπάρχουν, όμως, δύο όψεις σε κάθε νόμισμα, αυτό πιστεύω. Υπάρχουν μοντέλα που μπορεί και να το προκαλούν με τον τρόπο τους και άλλα που δέχονται τέτοιου είδους παρενόχληση ενώ δεν το επιδιώκουν. Θεωρώ ότι πρέπει πάντα στη δουλειά να κρατάμε αποστάσεις. Εγώ τις κρατάω και νιώθω ασφαλής».

Θα τον δεις να χορεύει στα αγαπημένα του clubs του κέντρου, να περνάει βιαστικός με το book του από την Αιόλου, να διαβάζει το αγαπημένο του βιβλίο στο μετρό. Ο Ιάσωνας Λάιος, είναι ένα από τα μοντέλα που αγαπάμε πολύ στο OZON γιατί δεν αρκείται μόνο στην εξωτερική του εικόνα: ανησυχεί, ενημερώνεται και προσπαθεί να εξελίσσεται διαρκώς. Έχει περπατήσει σε πασαρέλες σημαντικών οίκων και έχει ποζάρει για καμπάνιες διεθνούς ακτινοβολίας. Η δική του λάμψη όμως δεν περιορίζεται. Θα τη βρεις στον τρόπο που σκέφτεται και στα μάτια του όταν σου μιλάει.

“**I** work as a model for five years, the last three full-time. There was a period when I lost my enthusiasm, but I came back to my senses relatively quickly. It's a job which offers me a lot of joy, I consider it a blessing to be part of this world. I'm not particularly concerned about my modelling career; as time goes by, I'm mostly worried about life and my overall evolution as a person.

Things are much more professional abroad, and it makes sense. The bigger the budget the greater the professionalism and the organization of the business. In Greece, we still struggle. I get asked what it needs to become a model as if it's the easiest thing in the world. People cannot understand that despite the glamour, this is still a tough job. So, those who want to become models must focus on it, work hard and think of the possibility to move abroad.

I left Greece for the first time when I was twenty years old to work in fashion week. Noticing how fashion people dress, a whole new chapter of expression opened for me and I started to experiment. My style is mostly rock, but I adapt easily to any occasion, and change according to my mood.

I don't have a favourite fashion designer. I respect and appreciate the work of some very famous designers abroad, as Ricardo Tisci. However, I like less known designers as well, such as KTZ and Bobby Abley.

I find the buzz around sexual harassment in the fashion industry rather unpleasant. I haven't had a similar experience, but there are two sides to every story. There are models who suffer this kind of harassment and at the same time there are models who provoke such a behaviour. I believe that we should always keep our distance. I do so and I feel safe.”

Iason can be seen dancing at his favourite clubs downtown, walking along Aioulou street with his book or reading on the subway. He's one of our favourite models here at Ozon because he's not just counting on his looks, but he worries, gets informed and evolves, non-stop. He's walked famous catwalks and took part in international campaigns. He has a glow that's not restricted. His mind and eyes shine bright.

Shot by Christos Simos aka Moch

Shot by Christos Simos aka Moch
Interview by Michalis Provatas

A'ram Barsoumian, Street wear brand founder

On his belief in authenticity

«**Ε**ρχόμενος από τη Βηρυτό στην Αθήνα το 2014, ήταν μια πολύ ωραία μετάβαση καθώς το σκηνικό εκεί είχε γίνει αρκετά βαρετό και μονότονο. Ήταν μια ρουτίνα και ο ερχομός μου στην Αθήνα, παρά την οικονομική αστάθεια που αντιμετώπιζε η πόλη, με έκανε να νιώθω σαν κάποιος να με χαστουκίζει. Κάθε μέρα συνέβαινε και κάτι καινούργιο.

Το brand ρούχων, TheYawnChoker, γεννήθηκε πριν από ένα χρόνο, στις 20 Μαρτίου. Τότε ξεκινήσαμε πρώτη φορά τις διαδικασίες για την κατασκευή ενός website και να χτίζουμε το brand πάνω σε αυτό. Προσπαθούμε να μην έχουμε συγκεκριμένους στόχους του τύπου «Σε έναν χρόνο πρέπει να έχουμε κάνει αυτά».

Τα περισσότερα brands που βλέπουμε, κάποιες φορές κάνουν ενδιαφέροντα πράγματα που μας αρέσουν και μετά εντελώς ξαφνικά κάνουν το ακριβώς αντίθετο. Ίσως γιατί προσπαθούν να αυξήσουν τη γκάμα των προϊόντων τους. Ωστόσο, μετά το brand χάνει την αυθεντικότητά του. Χωρίς διάθεση για κριτική, θα προτιμούσαμε να έχουμε πέντε διαφορετικά πράγματα, αν δεν μπορούσαμε να σκαρφιστούμε κάτι ακόμη που να μας αρέσει πραγματικά. Σε κάποιους θα αρέσουν, σε άλλους όχι και είναι αποδεκτό. Θέλουμε να κρατήσουμε το local και το street στοιχείο. Αυτό υπάρχει στο μυαλό μας και τις περισσότερες φορές είναι το μεγαλύτερο άγχος μας.

Οπότε, αυτό που κάνουμε, το κάνουμε για την κουλτούρα μας και το κάνουμε εδώ. Πιστεύουμε πραγματικά πως η ιδέα ενός ανθρώπου μπορεί να αναπτυχθεί μόνο με τη βοήθεια της κοινότητας. Από τους ράφτες μας μέχρι τους εμπόρους λιανικής όλοι καταλαβαίνουν τι ζητάμε και μας το δίνουν.

Αρκετές υποκουλτούρες και ανεξάρτητα labels επιβιώνουν κατά κύριο λόγο με τη στήριξη εκ των έσω. Από την αφοσίωση εκείνων που θέλουν να κρατήσουν τη φλόγα ζωντανή και κάνοντας θόρυβο. Κι όταν γεννηθεί ένα τέτοιο brand, πρέπει να ισορροπήσει μεταξύ κέρδους, ποιότητας και αυθεντικότητας. Αν απομακρυνθεί από το ένα γίνεται μη βιώσιμο, αν απομακρυνθεί από τα άλλα θα δείχνει άπληστο ή φτηνό.

Στόχος μας δεν είναι απλώς να δημιουργήσουμε προϊόντα, αλλά η ομογενοποίηση και η δημιουργία κοινότητων, η υποστήριξη της σκηνής και let it snowball!».

Μετακόμισε από την Βηρυτό στην Αθήνα και μέσα σε λίγο καιρό δημιούργησε το δικό του street brand. Ο 27χρονος A'ram μιλάει με πάθος για το "TheYawnChoker" και γελάει κάθε φορά που τον ρωτάνε τι σημαίνει. Θέλει να μείνει εδώ γιατί πιστεύει στην αυθεντικότητα της Αθήνας περισσότερο από πολλούς Αθηναίους.

“**M**oving from Beirut to Athens in 2014, it was a really nice transition for me. The street scene had become pretty much dull and absent there, everything went into one direction. It was like a routine and then coming to Athens, even though a city considered financially unstable, it was like someone slapping you. Everyday there was something new.

TheYawnChoker was born exactly one year ago, at March 20. It was the first time we actually signed up for a website and we started building on it. We still try not to have specific goals in terms of 'by this time next year we will do this'.

Most of the brands that we see, sometimes they can make nice things that we like and then suddenly they do the exact opposite, perhaps because they try to increase the product range. But then the brand loses its authenticity. Without judging, we'd rather have 5 different things, If we cannot come up with more stuff that we ourselves, really like to see. Some people will like them some people won't and that's ok. We really want to keep it local and street, this is what's in our head, most of the times, it's like the biggest anxiety.

So, what we do, we do it for the culture and we do it locally. We strongly believe that a person's idea can only spread with the help of a community. From our tailors to our retailers, they understand what we want and they give us what we want.

Many subcultures and independent brands survive first and foremost from internal support. From the dedication of those who want to keep the flame burning and by making noise. And when a subculture brand is born, it must strike a balance between profit, quality and authenticity. Too far one way, it risks becoming unsustainable, too far the other, it will look greedy or cheap.”

Our aim is not only to make merchandise, but also to pierce homogeneity, create communities, support the scene, and let it snowball.”

He recently moved from Beirut to Athens and within a few months he founded his own street brand. A'ram is 27 and talks passionately about "TheYawnChoker" smiling each time he's being asked about its definition. He wants to stay in Athens because he believes in the city's authenticity, maybe a bit more than some Athenians.

MY NEW FRIENDS OR WHAT I BELIEVE IN

WORDS BY
MENELAOS KARAMAGHIOLIS

Μετά τα 30 όταν με ρωτούν την ηλικία μου απαντάω με αποστομωτική ταχύτητα: “δε θυμάμαι”. Ο Γιώργος μου ζήτησε να μιλήσω για τους νέους, τον έρωτα, την πίστη. Η λέξη νεότητα με φρικάρει, στο άκουσμά της φαντάζει ήδη γεροντική. Συνειδητοποίησα ότι κάπου βαθιά πιστεύω ακόμα στον έρωτα παρόλο που μου έχει προκαλέσει τις μεγαλύτερες καθυστερήσεις στη ζωή μου. Αυτές οι καθυστερήσεις έχουν να κάνουν με την επίτευξη των στόχων ενός κανονικού ανθρώπου (γιατί τελικά υπάρχει και η επιλογή του να μην είσαι κανονικός). Δηλαδή, με τους τρόπους που κανείς ενηλικιώνεται εγκαίρως, οργανώνεται επαγγελματικά, αποκαθίσταται με σταθερή δουλειά, ασφάλιση, μόνιμη ερωτική σχέση κτλ. Οι «καθυστερήσεις» μου αυτές συνοδεύτηκαν από έναν όψιμο παλιμπαιδισμό που έσκασε μύτη μετά τα 30 μέσα από μικρές χαραμάδες στη ζωή ενός σοβαροφανούς -ως τότε- μικρομέγαλου.

Δε νιώθω καμία συγγένεια με όσους με αποκαλούν συνονημικούς τους. Γίνομαι έξαλλος κάθε φορά που ακούω φράσεις που αρχίζουν με νοσταλγικά «κάποτε» με στόχο να υποτιμήσουν το σήμερα θεοποιώντας κι εξωραϊζώντας το παρελθόν. Κι αυτό έχει να κάνει ακόμα και με τη δεκαετία του '90 που για μένα μοιάζει με ένα αρκετά κοντινό χθες. Τόσο κοντινό που μπορώ να επαναφέρω μυρωδιές και συναισθήματα που με πλάκωναν στο στήθος με ένα βάρος αφόρητο. Γι' αυτό έχω ολοκάθαρο στο μυαλό μου πώς είναι να ανδρώνεται κανείς σε έναν κόσμο γεμάτο αισιόδοξες, υπερφίαλες και φορεμένες πλάνες· σε έναν κόσμο που σε πείζει να πιστεύεις σε αξίες λαϊφασταϊλιστικές (έτσι τις είπαμε στις αρχές του 21ου αιώνα) και οικονομολάγνες, που δε βοηθάνε να μεγαλώνεις ευέλικτα, αντέχοντας και διεκδικώντας. Η τέχνη, ύστερα από χρήσιμες αποδομήσεις, επαναπροσδιορισμούς και αφαιρέσεις, άρχισε να ταλαιπωρείται εκεί γύρω στην αλλαγή του αιώνα από την έλλειψη πίστης σε κάτι τροφοδοτικό και υποστηρικτικό και άρχισε να δυσκολεύεται να προσδιορίσει το επόμενο. Το ίδιο και οι ζωές μας. Και κυρίως τις ζωές εκείνων που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν τις δύο δεκαετίες γύρω από την αλλαγή του αιώνα. Όσπου ήρθε η καταστροφική κρίση και μαζί της οι ευκαιρίες να επαναπροσδιοριστούν τα αυτονόητα και τα δεδομένα.

Μεγαλώνοντας μαθαίνει κανείς ότι τίποτα δεν είναι δεδομένο· αλλά και όσο είναι δεδομένο μπορεί να έχει την ανυπερέβλητη καύλα του, ικανή να εξασφαλίζει δυναμική συνέχεια ώστε να στήνεις τον κόσμο σου ξανά κόντρα στις συνεχείς αντιξοότητες και στα εμπόδια. Αυτά μου τα ξαναμαθαίνουν τώρα οι καινούργιοι μου φίλοι, που εισέβαλαν στη ζωή μου σαν από μηχανής θεοί για να με γλιτώσουν από μια κλιμακτωριακή κρίση, και με κάνουν να επαναπροσδιορίζομαι καθημερινά, χτυπημένος κατακούτελα από τα λάθη μου: όσα κάνεις ασυνείδητα καταφεύγοντας στον αυτόματο μηχανισμό της δικαιολογίας.

PHOTOS BY
PINELOPI GERASIMOU

After thirty, when asked about my age, my spontaneous reply is “I don’t remember.” Yorgos asked me to write about youth, love and faith. The word “youth” freaks me out; it sounds so outdated. I realised that deep down, I still believe in love, even though love has caused some major delays in the course of my life; delays in achieving my goals, the goals of a normal person that is (yes, we also have a choice not to be normal), meaning the ways each one of us comes of age on time, has a professional life, gets a job, a social security number and a steady relationship. These delays were accompanied by a belated child-like attitude, of a thirty-year-old young adult.

I feel no affinity for anyone who calls me a “peer.” Narratives starting with a “back in the day” in order to underestimate the present and embellish the past, appall me. This applies to the 90s as well; to me it seems like yesterday, so much so, that I can still recall the smells and feelings that would burden me unbearably. That’s why I know very well how it is to grow in a world full of optimism, overwhelming fallacies, lifestyle hallucinations and money-driven attitudes. Assets that do not help one grow, become versatile and fight for what is deserved. Around the turn of the new century, Art, after useful deconstructions, redefinitions and deductions, begun a sufferable journey lacking faith in a support system from which it could feed off and thus became unable to determine any upcoming ways. So did our lives, and mainly the lives of those who were born and raised during the last two decades of 2000. Then, recession hit us along with the opportunity to redefine what was considered a given.

Growing up, we learn that nothing is a given, but even if it is, it can still be charged with such an unmatched turn on, that could guarantee a dynamic attitude against all obstacles in order to reestablish the world. I learned all these from my new friends, who invaded my life as Dei ex machina, to save me from my midlife crisis and force me to redefine myself, struck by my mistakes; the kind you unconsciously make by resorting to excuse defense mechanisms.

Ποιοί είναι αυτοί οι φίλοι και πώς το κάνουν; Καταρχάς δε ρωτάνε ηλικίες και άλλα στερεοτυπικά. Σε κοιτάζουν απαθείς όταν πας να ψελλίσεις κάνα νοσταλγικό «κάποτε», επαναπροσδιορίζουν με ιδιότυπο τρόπο τις παραδομένες αξίες, βαριούνται τις μακροσκελείς αφηγήσεις αναμνήσεων και με συνοπτικούς τρόπους τα «γαμάνε» και τα ακυρώνουν όλα χαμογελώντας. Καθώς γεννιούνται και μεγάλωναν το '80, το '90 και στις αρχές του νέου αιώνα, παράλληλα με την ενδυνάμωση της μεσαίας τάξης (που ως τότε ήταν μόνιμα υποβαθμισμένη), κέρδισαν με αυτόνοτους τρόπους όλα τα προνόμια, τις ελευθερίες, τη φροντίδα και την στήριξη. Όσα, δηλαδή, δεν είχαν φανταστεί οι προηγούμενες γενιές. Κι αυτό τους έσωσε αλλά τους μπλόκαρε κιόλας σε ένα ύπουλο οικογενειοκρατικό σύστημα που που άρχισε να επηρεάζει κάθε πτυχή της ζωής τους. Βρέθηκαν μπερδεμένοι ανάμεσα στο πασοκικό δημοσιοϋπαλληλικό όνειρο που οδηγεί στην πρόωρη σύνταξη (κι ύστερα «θα κάθεσαι») και στη νεοδημοκρατική «κατασκευή» που σου εξασφαλίζει διαρκή προστασία από τον προσωπικό σου πολιτευτή.

Με ενοχλεί που η κρίση της δεύτερης δεκαετίας του αιώνα εξολοθρεύει αργά και αδιαμαρτύρητα τα βασικά κοινωνικά δικαιώματα και τα κεκτημένα: όσα αποκτήθηκαν με κόπο και πολλά θύματα. Από την άλλη, η κρίση κατάφερε να υπονομεύσει αυτές τις δύο παραπάνω κομματικές πλάνες κι ξαφνικά «άφησε» τα παιδιά αυτά στο δρόμο -και μάλιστα μεγαλούτσικα, όχι σε ηλικία Όλιβερ Τουίστ ώστε να ζήσουν τουλάχιστον το δράμα τους πιο συναρπαστικά με το παραμύθισμα του ορφανού μικρού παιδιού. Άλλοι με προσκόλληση επιστρέφουν στα πατρικά τους ζητώντας επίμονα πίσω τα χαμένα κεκτημένα και περιμένουν. Άλλοι πιο ευέλικτοι -ευτυχώς- συνασπίζονται με κάθε τρόπο και βγαίνουν στο δρόμο διεκδικώντας μια νέα ζωή και μια νέα πιο «ίντερνετική» χώρα δίχως προκαταλήψεις και σύνορα. Τη στήνουν αυτή τη χώρα με τον τρόπο τους, με διδάσκουν καθημερινά και ανατρέπουν όλους τους διαχωρισμούς των δεκαετιών ως είχαν μέχρι τώρα. Οι εικοσάρηδες κι οι τριαντάρηδες δε διαφέρουν σε τίποτα μεταξύ τους κι οι 40άρηδες χαμογελούν ηδονικά στη νέα θεωρία ότι μπορείς να είσαι μια δεκαετία πίσω από την πραγματική σου. Μπούρδες. Δεν γίνεσαι νεότερος με πλαστικές και με υποκατάστατα, ούτε με θεωρίες.

Αυτά τα παιδιά δρομολογούν τις λύσεις διεκδικώντας την ανανέωση και φτύνουν τους αριθμούς παίρνοντας μια χαλαρή εκδίκηση απέναντι στους προστατευτικούς μεγαλύτερους τους και στην πολιτική ως έχει. Σε όσους μετράνε τα πάντα, ακόμα και την ευημερία με αριθμούς και με χρηματιστηριακά σκαμπανεβάσματα και δημοσκοπήσεις. Αυτά τα παιδιά επαναπροσδιορίζουν τις αξίες χωρίς αριθμολαγνεία και σοβαροφάνεια. Με χιούμορ τα κάνουν όλα διαφορετικά, τα ανακατεύουν και η καινούργια μαγιά που προκύπτει δεν απαγορεύει σε κανέναν να μπει στην παρέα αρκεί να τολμάει, να ρισκάρει και να κάνει πλάκα με όλα. Αν έχουν μόνιμες δημοσιοϋπαλληλικές δουλειές παραιτούνται και αν είναι άνεργοι στήνουν επινοητικές start up ομάδες κι επιχειρήσεις διεκδικώντας την προοπτική, την αξιοποίηση κάθε ιδέας (ακόμα κι όσων έχουν παραμεληθεί) προκειμένου για να αντιμετωπίσουν τον αποκλεισμό της εποχής και της κρίσης. Λιώνω όταν βλέπω τον έρωτα, την ανεργία, τη ρίγανη, το aids, την οικολογία, τη λειψυδρία να αποτελούν αφορμές για μικρές γαμάτες κι αποτελεσματικές επιχειρήσεις ανθρώπων που χαίρονται να πηγαίνουν στη δουλειά τους και δε μετράνε τις μέρες μέχρι τις διακοπές. Τα ευγνωμονώ αυτά τα παιδιά γιατί, χωρίς να το ζητήσω, με ενσωματώνουν κι εμένα σ' αυτόν τον καινούργιο κόσμο και ξεχνάω τον απειλητικό αριθμό που μπαίνει μπροστά στο -άρης που με αφορά και με καταδιώκει και έρχεται ως εμπόδιο να με περιορίσει να συνεχίσω και να ψάξω το επόμενο.

Who are these friends anyway and how do they do it? First, they don't ask questions about age or other stereotypes and social labels. They look at you in apathy if you dare to reminisce, they redefine the already surrendered values, they disapprove of nostalgia and above all, they put up their middle finger while smiling. Since they grew up in the 80s, the 90s and the beginning of the 21st century alongside the rise of the middle class, they were automatically entitled to all the privileges, freedoms and above all, the financial support. In other words, everything the older generations wouldn't even dare to imagine. These newfound benefits saved them as much as blocked them, within a sordid system of nepotism that penetrated their lives. They found themselves trapped between the civil servant professional aspiration - promoted by the social party of the time - accompanied by the dream of premature retirement and the right-wing bonus of lifelong protection by one's own personal politician.

The crisis of the second decade of the century that fuss-free and slowly destroys every civil right and achievement that has been obtained with enormous sacrifices, annoys me. On the other hand, this same crisis managed to undermine the aforementioned illusions, leaving all these kids hopeless, not young enough any longer, unable to live their drama in a big way at least, like another Oliver Twist. Some return to the family home, others - the more flexible ones - fortunately protest for a better life and a new era without prejudice and borders. They decide to rebuild this country, overturning any pre-existing gaps and divides. The twenty and thirty-year-olds are very much alike and the forty-year-olds smile with pleasure, thinking that they could hide a decade of their life. Bullshit. Plastic surgery, substitutes and theories do not make you younger.

This kids gauge the solutions, are thirsty for new things and don't give a damn about numbers, taking revenge on their over protective seniors, the political system and those who think that everything - even prosperity - can be defined by numbers, the stock market and polls. These kids redefine their values away from numbers and seriousness. Employing their sense of humor, they do everything differently, they mix things up and create anew a world that is not restrictive; anyone can join in, as long as they dare to take risks and have fun. These kids quit their permanent jobs, they set up innovative start-ups, claiming potential prospect, exploiting any idea in order to confront the difficulties the recession has caused. I'm excited when I see that love, unemployment, oregano, AIDS, the environment or water shortage, become a driving force behind great, small businesses of people who love what they do and don't care to count down to their summer vacation. I'm grateful to these kids for including me - without my asking - in their brand-new world, making me forget the threatening number that is my age, which keeps coming after me, trying to stop me from searching for what comes next.

Αυτά ακριβώς τα παιδιά -κι ευτυχώς είναι αρκετά- με διδάσκουν κάθε μέρα πώς να ζω, πώς να αποδέχομαι την αποτυχία, πώς να αποδραματοποιώ τα δύσκολα, πώς να ξαναρχίζω, πώς να συμβιβάζομαι ετοιμάζοντας νέες “επιθέσεις”, πώς να αρχίζω την αλλαγή του κόσμου αλλάζοντας εμένα πρώτα, πώς να καυλώνω χωρίς στερεότυπα, πώς να ερωτεύομαι το αληθινό, πώς να λέω ιστορίες χωρίς τα περιττά, πώς να διαχειρίζομαι την αγάπη χωρίς κομπλεξικά απωθημένα, πώς να σβήνω τα κεριά των γενεθλίων μου σε πατάτες από τα γκούντις, πώς να εντοπίζω γύρω μου και να αξιολογώ διαφορετικά τα συνήθως “αόρατα”, πώς να φοράω φτηνά ρούχα και να είμαι πασαρελάτος, πώς να κάνω δώρα που δεν αξιολογούνται με την τιμή αλλά με την επανοητικότητα και συγχρόνως μπορούν να κράζουν και να υπονομεύουν με καίρια πολιτικά μηνύματα το μεγαλύτερο κίνδυνο της εποχής: τον ολοκληρωτισμό που έρχεται γύρω γύρω και υποθάλπει λαϊκίστικες δικτατορίες -για παράδειγμα, φτιάχνεις ένα κάδρο με τον Πούτιν ημίγυμνο και το στέλνεις ανώνυμα δώρο σε φίλο που γιορτάζει με ευχές στα ρωσικά μαζί με τη γενναιόδωρη υπογραφή του αρχηγού που μαζί με δυο τρεις ακόμα επικίνδυνους μισότρελους αρχηγούς μάς απειλούν με νέες παγκόσμιες καταστροφές. Δεν κάνεις πλάκα μόνο· κάνεις δήλωση και αφυπνίζεις με νέους τρόπους.

These kids – thankfully they are many -show me every day how to live, how to accept failure, to de-dramatize the difficulties, to restart and to compromise by preparing for my next battle; to start changing the world by changing myself first, how to get turned on without stereotypes, to fall for what's real, to tell stories without rambling, to experience love unattached from repressed feelings, to blow my birthday candles on fast-food fries, to observe my surroundings and value the unimportant accordingly, to wear cheap clothes but feel fashionable, to offer inexpensive, inventive gifts which can undermine, with spot-on political messages, the greatest danger of today: the totalitarianism that propels populist dictatorships. You can send an anonymous gift to a friend, an image of a semi-naked Putin, wishing happy birthday in Russian, signed by the leader himself, who alongside a few other madmen threaten humanity. It's not just funny; it also serves as a wake-up call.

Τα παιδιά αυτά στήνουν τα δικά τους «τρομοκρατικά» χτυπήματα χωρίς θύματα και βόμβες. Χτυπάνε ό,τι πονάει με χιούμορ, καυστικά και προετοιμάζονται. Διεκδικούν το δικαίωμα να ζήσουν μια αναγέννηση κι όχι ένα μεσαίωνα.

Στο μόνο μάθημα στο οποίο ακόμα μένω μετεξεταστέος είναι στον τρόπο που χωρίζει κανείς αλλά συνεχίζω με εντατικά ιδιαίτερα μπας και κάποτε περάσω. Γιατί αυτά τα παιδιά, οι δάσκαλοί μου, παίζουν με τον έρωτα αλλιώς. Δεν κωλώνουν να ερωτευτούν την επί χρόνια φίλη τους, δε φοβούνται να πουν στον κολλητό τους ότι είναι πούστηδες μήπως τους απορρίψει (ναι, δε φοβούνται καν τέτοιες λέξεις), δε κωλώνουν να πουν δυνατά τι τους φοβίζει, τολμάνε να κάνουν παιδιά ανύπαντροι, κάνουν υπέροχες επιλεκτικές οικογένειες (πέρα από τις δοσμένες) χωρίς κολλητά και κάθε τόσο αφήνουν να εισβάλουν απρόσκλητα υπέροχα μωρά που αγκαλιάζουν τους τεράστιους ασχημόμορφους σκύλους τους.

Δεν είναι μια ουτοπία αυτό που περιγράφω. Το ζω κάθε μέρα είτε live στα κρυμμένα αυτής της πόλης, είτε στα social -κυρίως στο εικονογραφημένο Instagram. Κι αυτοί οι τύποι είναι η βασική μου ελπίδα για να ξαναρχίσω μια ζωή που έμοιαζε να διακόπτεται ξαφνικά κι αμετάκλητα από αποχωρισμούς, τόκους δανείων, επιθέσεις των φοβισμένων που μπορούν να γίνουν καταστροφικά επικίνδυνοι: μια ζωή που απειλείται καθημερινά από τις επερχόμενες λαίλαπες των -ιστών (βλ. φασιστών, ισλαμιστών και κάθε νέας πλάνης) και από τις φοβίες των γύρω που καμιά φορά έρχονται και εισβάλουν υπονομευτικά μέσα μας και μας πνίγουν.

Δεν ξέρω αν οι νέοι μου φίλοι υπερτερούν αριθμητικά ή αν είναι μια ανίσχυρη μειοψηφία. Κι αν κάποιος αρχίσει να μου απαριθμεί τα δοσμένα από τους γονείς προνόμια τους θα τον κατατροπώσω γιατί η ομάδα περιέχει έναν ελληνο-αλβανό με μάνα καθαρίστρια, χρεοκοπημένους πατεράδες που άφησαν μόνο χρέη και κατασχεμένα, έναν προγραμματιστή που βρήκε δουλειά ενώ του λείπει το ένα χέρι κ. α. Γι' αυτό έγιναν οι «οδηγοί» μου και οι νέοι δάσκαλοί μου, γιατί αυτοσαρκαστικά και κυνικά, κατά βάθος πιστεύουν αληθινά σε κάτι. Σε τι; Καταρχάς στον έρωτα. Κι επειδή all you need is a joke, πάμε παρακάτω και σταματήστε να επικαλείστε το μέλλον αυτών των παιδιών σα φτηνοί πολιτικάντηδες. Μην τους λέτε ότι έχασαν το δρόμο και μην τονίζετε το πόσο καλύτερα τα κάνετε εσείς όλα κάποτε. Σκατά τα κάναμε και δεν τους γλιτώσαμε από την κρίση. Απλώς αφουγκραστείτε τους και ακολουθήστε τους. Κι η αγάπη; Ίσως σας μάθουν πώς διεξάγεται αληθινά κι αποτελεσματικά αυτή η περίεργη λέξη. Ναι, το έχω δει να γίνεται. Μη με ρωτάτε λοιπόν πόσο χρονών είμαι και προτείνω κι εσείς να αρχίσετε να αποφεύγετε τους κάθε λογής επικίνδυνους αριθμούς. Αφεθείτε δημιουργικά στο επερχόμενο, όποιο κι αν είναι.

Κι επειδή μπορεί να μη με πιστεύετε, ας βάλω ενδεικτικά, ως απόδειξη, και κάποια ονόματα (είναι πολλοί περισσότεροι βέβαια): Λυδία (που ξεκίνησε στο OZON), Βάσω, Ορέστης, Παναγιώτης, Σταύρος, Νερίταν, Πάνος, Δάφνη, Σάββας, Τσου, Τάτι, Μοχ, Γιάννης, Στέφανος, Δαυίδ, Ελευθερία, Μυρσίνη, Αντωνάκης κ. α. Ευτυχώς είναι αρκετοί. Ευτυχώς. Έχουν και επώνυμα για όποιον τα χρειάζεται...

These kids organize their own “terrorist attacks” without bombs, nor victims. They use humor instead, and they claim their right to live their Renaissance, not their Middle Ages.

The only thing I still can't quite master, is the civil way to break-up. But I'll keep trying. For, these kids, my teachers, deal with love in a different way. They are not afraid to fall for their long-time friend, they're not afraid to admit to their best friends they're “faggots” in fear of rejection (and they dare to use such words), they're not afraid to admit their fears, they dare to be single parents or form amazing families outside the norm and they fearlessly let their wonderful babies hug huge, wild-looking dogs.

All of the above, is not a utopia. I live it every day in real life, in hidden parts of this city, in social media, mainly in the image-loving Instagram. These guys are my hope to restarting a life that up until now seemed abruptly and irrevocably interrupted by separations, loans, attacks of fearful people who can be potentially dangerous. A life threatened daily by -isms (terrorism, fascism) and other people's phobias that penetrate our lives willing to choke us if we let them.

I don't know if my new friends are many or if they are a powerless minority. And if someone lists to me their parents' privileged background, I will talk back, as the “squad” contains a Greek-Albanian guy whose mother is a cleaning lady, bankrupt fathers who left nothing but debts behind, a web developer who found a job even though he has only one hand, etc. That's why they became my new mentors; because in a rather cynical way, they truly believe in something. They believe in love. And since all you need is a joke, please stop referring to these kids' future as some sort of a cheap politician. Stop telling them they lost their way and that our ways were better. We fucked up and we couldn't save them from this crisis. Just hear them out and follow them. And what about love? Maybe they'll show you how it's truly done. Yes, I've seen it, it can happen. Don't ask me how old I am and I suggest you start avoiding the use of any kind of evil numbers. Allow yourselves to get carried away by things to come.

In case you don't believe me, let me give you some names, as a proof (they're many many more): Lydia (who started at OZON), Vasso, Orestis, Stavros, Neritan, Panos, Daphne, Savvas, Tsou, Tati, Moch, Yiannis, Stefanos, David, Eleftheria, Mirsini, Antonakis and more. Luckily, they are much many. If you need their surnames, I can provide those too.

I REALLY DON'T THINK YOU'RE STRONG ENOUGH

SHOT BY BILL GEORGOUSSIS (D-TALES)

Fashion editor Lazaros Tzovaras
Hair Dimitris Sarantou (D-Tales)
Make up Dimitra Altani (D-Tales)
photographer's assistant George Doumas
stylist's assistants Aristeidis Zois, Nefely Bouhayiar,
Iliana Ekmetzoglou, Dimitris Mpelitsis
Models Polina (ACE Models), Mallin (ACE Models),
Mike (D Models), Anne (D Models), Dasha (ACE Models),
Marina (D Models), Parker (X-Ray Models), Marine (ACE Models)

Καρό φόρεμα, φούστα και μπλούζα **2WO + 1NE**
Καρό πουκάμισο **Pepe Jeans**, Shop&Trade
Σακάκι από παγιέτα **TOPSHOP**, Sotris
Δαχτυλίδια από ασήμι και ζώνη **Remember**

Check dress, skirt and top **2WO + 1NE**
Check shirt **Pepe Jeans**, Shop&Trade
Sequin blazer **TOPSHOP**, Sotris
Silver rings and belt **Remember**

Καταστήματα **Calvin Klein Jeans**, Calvin Klein Jeans Store

Trench coat **Calvin Klein Jeans**, Calvin Klein Jeans Store

Πουκάμισο, φούστα, φόρεμα, μπλούζα και μαντήλι **MaxMara**, MaxMara Boutique
Καπέλο κεντημένο με λουλούδια stylist's studio
Δερμάτινα γάντια **DeuxHommes**
Κολάν **Remember**

Shirt, skirt, dress, top and scarf **MaxMara**, MaxMara Boutique
Jockey hat embroidered with flowers stylist's studio
Leather gloves **DeuxHommes**
Leggings **Remember**

Στρατιωτικό σακάκι **G-STAR RAW**, Collective
Ριγέ κοστούμι και βερμούδα **Antony Morato**, Shop&Trade
Λευκό πουκάμισο, καπέλο, κορό πουκάμισο και παπούτσια **Vans**, VF Hellas
Headpiece από δέρμα **Aumorfia for 2WO + 1NE**
κοσμήματα, ζώνες και κονκάρδες **Remember**

Military jacket **G-STAR RAW**, Collective
Striped suit and shorts **Antony Morato**, Shop&Trade
White shirt, jockey, check shirt and shoes **Vans**, VF Hellas
Leather headpiece **Aumorfia for 2WO + 1NE**
Jewelry, belts and badges **Remember**

Εσώρουχο Eres, Eres Boutique
Πουκάμιο WeSC, WeSC BB

Undergarment Eres, Eres Boutique
Shirt WeSC, WeSC BB

Συλλεκτική Pearl Jam μπλούζα **Remember**

Ριγέ μπλούζα **Marc Jacobs**, **Atica**

Καπέλο **Vans**, **VF Hellas**

Ζακέτα **SAINT LAURENT** by **Hedi Slimane** και σκουλαρίκια **M2M**, **Mint**

Φούστα **Stellos Koudounaris**

Παντελόνι **G-STAR RAW** και μπότες **Dr Martens**, **Collective**

Pearl Jam collectible top **Remember**

Striped top **Marc Jacobs**, **Atica**

Jockey **Vans**, **VF Hellas**

Cardigan **SAINT LAURENT** by **Hedi Slimane** and earrings **M2M**, **Mint**

Skirt **Stellos Koudounaris**

Denim pants **G-STAR RAW** and booties **Dr Martens**, **Collective**

Ριγέ σακάκι και φούστα **Armani Exchange**, Armani Exchange Store
Καρό πουκάμισο **Scotch and Soda**, Collective
Μπλουζά από παγιέτα **DeuxHommes**
Καρό πουκάμισο φορεμένο σαν καπέλο **Pepe Jeans**, Shop&Trade
Ριγέ κολάν **Remember**

Striped blazer and skirt **Armani Exchange**, Armani Exchange Store
Check shirts **Scotch and Soda**, Collective
Sequin top **DeuxHommes**
Check shirt worn as a hat **Pepe Jeans**, Shop&Trade
Striped leggings **Remember**

All clothes by HUGO (Boss Stores)
Belt model's own

Μπλουζά και πουά φόρτα adidas Originals
Καρύ πουκάμισο WeSC, WeSC BB

Hoodie and polka dot skirt adidas Originals
Check shirt WeSC, WeSC BB

Φούστα και jacket **Comme Des Garçons**, Number 3
Εσώρουχα **Calvin Klein**, Calvin Klein Jeans Store
Ζώνη **Remember**
Στρατιωτικές μπότες **Concept Store Art & Industry**

Skirt and jacket **Comme Des Garçons**, Number 3
Underwear **Calvin Klein**, Calvin Klein Jeans Store
Belt **Remember**
Military boots **Concept Store Art & Industry**

Εξώπουχο Calvin Klein, Calvin Klein Jeans Store
Μπότες Armani Exchange, Armani Exchange Store
Undergarment Calvin Klein, Calvin Klein Jeans Store
Booties Armani Exchange, Armani Exchange Store

Καρό σακάκι Concept store Art & Industry
φόρεμα από παγιέτα και διαφάνεια Blumarine, Linea Piu
Κάλτσες model's own
Μνότες Dr Martens, Collective

Check blazer Concept store Art & Industry
Sequin transparent dress Blumarine, Linea Piu
Socks model's own
Booties Dr Martens, Collective

Αμάνικο φλοραλ φόρεμα με βολάν, ασύμμετρη φλοράλ μπλούζα με φτερά
και πλισέ φούστα με 3D τύπωμα, όλα **MSGM**, Atica
Σακάκι από παγιέτα **TOPSHOP**, Sotris

Κάπα από μεταλλική λούρεξ γούνα και δερμάτινα γάντια **DeuxHommes**
Καρό πουκάμισο **Scotch and Soda**, Collective

Καλσόν **Calzedonia**
Δερμάτινες μπότες **PRADA** AW15 stylist's studio

Sleeveless ruffle dress, asymmetric floral blouse with feathers
and pleated 3D printed skirt all from **MSGM**, Atica

Sequin blazer **TOPSHOP**, Sotris

Metallic lurex fur cape and leather gloves **DeuxHommes**

Check shirt **Scotch and Soda**, Collective

Tights **Calzedonia**

Leather boots **PRADA** AW15 from stylist's studio

Кажуовртво Burberry, Attica

Trench coat Burberry, Attica

Μπλούζα και παπούτσια **Vans**, VF Hellas
Παντελόνι **G-STAR RAW**, Collective
Καρό φούστα **Concept store Art & Industry**

Hoodie and shoes **Vans**, VF Hellas
Pants **G-STAR RAW**, Collective
Check skirt **Concept store Art & Industry**

Pro Eye Palette: For your eyes only!

Η άνοιξη ήρθε και η αγαπημένη εταιρεία καλλυντικών MAC προτείνει μια υπέροχη παλέτα σκιών, ιδανική για τα καθημερινά μας looks. Πρόκειται για μια παλέτα από συμπληρωματικές αποχρώσεις ροζ και μπεζ Cream Colour Shadow που υπόσχονται να αναδείξουν τα μάτια μας. Πιο αναλυτικά, η νέα Pro Eye Palette διαθέτει έξι on-trend, απαλές σαν βελούδο, κρεμώδεις αποχρώσεις οι οποίες προσφέρουν μέτρια κάλυψη που χτίζεται με το πινέλο. Η Pro Eye Palette είναι ανθεκτική στο νερό, χωρίς άρωμα, απευθύνεται σε όλους τους τύπους επιδερμίδας, έχει μεγάλη διάρκεια και έντονο χρώμα.

Spring has arrived and MAC, our favourite cosmetics brand, proposes a wonderful eye shadow palette, ideal for our every day looks. This palette offers complementary pink and beige shades of Cream Colour Shadows, promising an outstanding result. The new Pro Eye Palette consists of six, on-trend, extra soft creamy shades (applied with a brush), offering medium coverage. The intense colours are water-proof, scent-less and ideal for any skin type, providing a long-lasting result.

Photographer: Dario Pellegrino
Retouching: Elisa Rocchi
Make Up & Styling: Maria Papadopoulou
Hair Stylist: Maria Papadopoulou
with Bumble and bumble. (SEPHORA)
Model: Esme Ham (THE HIVE)

Shirt, BALENCIAGA (private collection)

FACE: Studio Waterweight Foundation NC20 Concealer NW20,
CAsual Colour in Keep It Loose, Prep + Prime Essential Oils Stick, MAC
EYES: Pro Eye Palette: The Silly One and Brow Set, MAC
LIPS: Liptensity Lipstick in Brick Dust, Cordovan and Medium Rare, MAC
(www.maccosmetics.com)

P.L.US

PEOPLE LIKE US

WISHLIST 2018

OZON HQS - 14th MARCH 2018

OZON RAW IS IN YOUR HANDS

BUT ALSO ON:

Instagram: @ozon_mag / Facebook: Ozon Magazine Official Page / Twitter: @Ozonmag / Snapchat: @ozon_mag

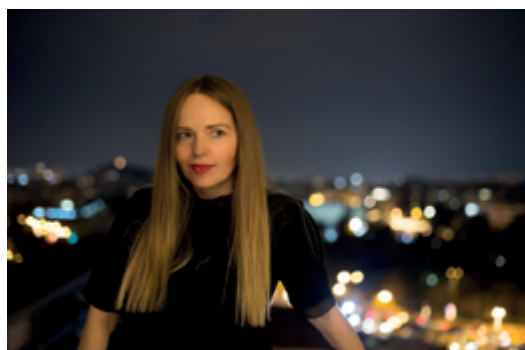
ADIDAS ORIGINALS - adidas.gr - Golden Hall, Λ. Κηφισίας 37Α, 210 6837837 • **'ALE** - ale.com.gr - Αθήνα: The Mall Athens, Av. Παπανδρέου 35, 211 0199635 - Μαρούσι: Διονύσου 25 - 27, 210 6140590 - Αγρίνιο: Παπασταύρου 43 & Δημοτσελίου, 26410 22608 - Πάτρα: Μαιζώνος 115, 2610 624603 - Θεσσαλονίκη: Mediterranean Cosmos, 2310 474387 • **ANIMAL** - ATTICA • **ATTICA** - Πανεπιστημίου 9, 211 1802600 - Golden Hall: Λ. Κηφισίας 37Α, 2111814000 • **ATTRATTIVO** - attrattivo.gr - Μεταμόρφωση: Μεσογίτη και Σώρου 1 • **BALENCIAGA BOUTIQUE** - balenciaga.com - Τσακάλωφ 28 • **DEVERGO** - devergo.com • **DIGITARIA** - digitaria.gr • **DOLCE & GABBANA** - City Link: Σταδίου 4, 210 3356443 • **EPONYMO E>More** - Golden Hall: Λ. Κηφισίας 37Α - Μαρούσι: 210 6836980 • **FOLLI FOLLIE GROUP** • **G-STAR RAW** - Μαρούσι: Collective - The Mall Athens: Av. Παπανδρέου 35 - Γλυφάδα: Λ. Βουλιαγμένης 96 - Νέο Ψυχικό: Λ. Κηφισίας 268 • **FRANKLIN & MARSHALL** - franklinandmarshall.com - Γλυφάδα: Collective, Λ. Βουλιαγμένης 96 - Νέο Ψυχικό: Λ. Κηφισίας 268, Νέα Ερυθραία: Τατοίου 102 • **CONVERSE ALL STAR** - converse.gr - Κηφισιά: ΚΙΧ, Παναγίτσας 3 - Γλυφάδα: Collective, Λ. Βουλιαγμένης 96 - Νέο Ψυχικό: Λ. Κηφισίας 268 - Νέα Ερυθραία: Τατοίου 102 • **FREE SHOP** - freeshop.gr - Βουκουρεστίου 50 • **FREDDY** - freddy.com - Golden Hall: Exclusive Store Λ. Κηφισίας 37Α • **HERMÉS BOUTIQUE** - hermes.com - Σταδίου 4 & Βουκουρεστίου 1, 210 3233715 • **HOGAN** - Κολωνάκι: Αναγνωστοπούλου 4, 210 3356493 - Μαρούσι: Golden Hall, Λεωφόρος Κηφισίας 37Α, 210 3356475 • **HUGO BOSS** - Κεντρική διάθεση: Αμερικής 19, 216 9002300

• **ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ** - Πατριάρχου Ιωακείμ 4, Κολωνάκι 210 3356401 • **LOUIS VUITTON** - Βουκουρεστίου 19, 210 3613938 • **LUISA** - luisaworld.com - Σκουφά 15, Κολωνάκι • **MARC JACOBS** - Ξάνθου 3, Κολωνάκι 210 3636030 - Golden Hall: Κηφισίας 37Α, Μαρούσι 210 6837792 • **MAX MARA** - maxmara.com - Αθήνα: Κανάρη 2, 210 3607300 • **NEW CULT** - newcult.gr - Γλυφάδα: Μεταξά 9, Μεταξά 11, Λ. Βουλιαγμένης 22 - Κορωπί: Κωνσταντίνου 210 • **NOTOS COM** - Καλυψάκη 5, Κηφισιά, 211 1887164 • **PRIME TIMERS LAB** - Πρωτογένους 9, 210 3254580 • **PUMA** - Περιστερί: Λ. Κηφισίου 86-88 - Πειραιάς: Γρηγορίου Λαμπράκη 138, Κηφισιά: Λ. Κηφισίας 242 & Παναγίτσας - Πτολεμαίδα: Βασιλίσσης Σοφίας 4 • **REEBOK CLASSICS** - reebok.com • **SALVATORE FERRAGAMO** - City Link: Σταδίου 4, 210 3356437 - Μαρούσι: Golden Hall - Λεωφόρος Κηφισίας 37Α, 210 3356477 • **SAUCONY** - Λ. Κηφισίας 296-300, Νέο Ψυχικό • **SHOP & TRADE** - Πειραιώς 222, Ταύρος, 210 3408400 • **SUPERDRY STORE** - The Mall Athens, Av. Παπανδρέου 35 • **SOTRIS** - sotris.gr - Golden Hall, Λ. Κηφισίας 37Α, 210 6837849 - Βουκουρεστίου 41 & Τσακάλωφ, 210 3639281 • **TOD'S** - Βουκουρεστίου 13, 210 3356425 - Golden Hall: Λ. Κηφισίας 37Α, 210 3356480 • **VF HELLAS** - vans.eu - The Mall Athens, Av. Παπανδρέου 35, 210 6198418 • **WeSC BB** - wesc.com - Γλυφάδα: Αρτέμιδος 2, 210 8941358 - Θεσσαλονίκη: Κούσκουρα 5, 2310 226248 • **ZADIG & VOLTAIRE** - Βουκουρεστίου 13, 210 3640222

P.L.US

PEOPLE LIKE US

FASHION ROOM SERVICE
XMAS EDITION - 20th DECEMBER 2017

Photos: Pinelopi Gerasimou

www.adff.gr

architecture
& design
film festival
: ATHENS

27.28.29 Απριλίου 2018

Μουσείο
Μπενάκη

Κτίριο Πειραιώς

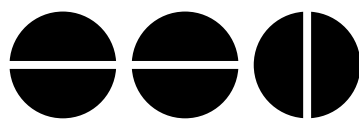
adff : ATHENS

PRESENTED BY

ARCHI
SEARCH.gr

DEMAND
FAIRS & MEDIA

KOMONO

Komono concept stores : Thessaloniki - Paleon Patron Germanou 17 Tel : 2310 237870 | Larisa - Kouma 26 Tel : 2410 230622

Komono shop in shops : Prime Timers Stores - Chalandri | Glyfada | Peristeri | Psiri | Thessaloniki | Patra

Contact Komono: T: +30 210 5765920 | komonostore@wescbb.com | www.komono.com | www.prime-timers.gr